Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1913-09-07

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 3 8 9

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9519

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Η' | ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1913 | ΑΡΙΘ. 383

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Ζολλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμβὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

—Ματαία ἀναμονή.—Φλιβερὰ τὰ τοῦ κλήρου.—Φλιβερὰ τὰ τῆς κοινωνίας.—Ὑπεύθυνοι οἱ ποιμενάρχαι.—Τί ἔπραξαν;—Ἠφαίστειον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι δὲν ἔσχον τὴν εὐσεβῆ καὶ φιλόπατριν πρωτοβουλίαν οἱ τόσον τιμητικῶς ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀναρρηθέντες εἰς τοὺς ἀρχιερατικοὺς θρόνους τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας Ἱεράρχαι εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ἀναγκάζεται ὁ λαὸς αὐτὸς νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην.

Ἀνεμείναμεν προσδοκῶντες ἐπὶ τέσσαρα ὅλα ἔτη, καθ' ἃ ἐπεκράτησε πλήρης διαλλαγὴ καὶ ὁμόνοια παρὰ τῷ τέως διϊσταμένῳ καὶ διαμαχομένῳ κλήρῳ καὶ λαῷ, καὶ ἀντὶ νὰ ἐπωφεληθῶσι ταύτην οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς πρὸς διαρρύθμισιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν κτημάτων καὶ προσόδων ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς καὶ τῆς Παιδείας, διετέλεσαν ὅλως ἀδιάφοροι καὶ ἀπαθεῖς πρὸς τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν καὶ μάλιστα ἐπέτειναν τὴν ἀθλιότητα ἄλλος ἄλλως, οἱ μὲν νεμόμενοι καὶ οἰκειοποιούμενοι τὰς ἱερὰς προσόδους ὡς ἀπὸ κληρονομίας οἰκογενειακῆς, οἱ δὲ σπαταλῶντες ταύτας εἰς κενοδόξους ματαιότητας καὶ ἐπιδείξεις ἀναρμόστους καὶ ἀντικειμένας εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν Χριστιανικὴν σεμνότητα.

Ὁ κλῆρος διετέλει ἐν ἀμαθείᾳ ἐν τῷ παρελθόντι, ἀλλ' εἶχε τὴν ὑψίστην ἀρετὴν, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν χρηστότητα τῶν ἠθῶν, αἵτινες ἐπεσπῶντο ἀμέριστον τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ποιμνίου αὐτῶν. Σήμερον εἰς τὴν ἀμάθειαν παρὰ πολλοῖς προστίθενται πολλαὶ καὶ μεγάλαι κακίαι, καὶ ἡ μεγίστη τούτων, ἡ ἀσέβεια πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἡ τελεία παραγνώρισις τῆς ἱερότητος τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν.

Ὁ λαὸς ἀναπτύσσεται πνευματικῶς καὶ ὑπὸ τῆς γνώσεως σκανδαλίζεται ρέπων πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, ὡς οἱ πρωτόπλαστοι ἐν τῷ Παραδείσῳ, καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ χαλιναγωγῇ τὰς ὁρμὰς αὐτοῦ ἠθικὴ δύναμις ἀνωτέρα καὶ ἀκατανίκητος, καὶ τοιαύτη εἶνε ἡ εὐσέβεια, ἡ πασῶν τῶν ἀρετῶν ἡγεμών. Καὶ ἔρχεται πάντοτε ἐπὶ τὴν ἄκραν τῆς γραφίδος ἡμῶν τὸ ἐρώτημα;

«Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἁλισθήσεται;

Καὶ τὸ ἅλας παρ' ἡμῖν ἐμωράνθη καὶ τὰ ἤθη τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν ἀτόμων φθείρονται καὶ διαστρέφονται γοργῶς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Ἐν οὐδεμιᾷ ὀρθοδόξῳ Ἑλληνικῇ χώρᾳ ἐχαλαρώθησαν τοσοῦτον οἱ ἱεροὶ καὶ ἄρρηκτοι δεσμοὶ τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς ὅσον ἐν Κύπρῳ, καὶ τοῦτο λέγομεν μετὰ ψυχικῆς ὀδύνης. Οὐδαμοῦ παρουσιάζονται εἰς τὰ Δικαστήρια τοσαῦται δίκαι μεταξὺ τέκνων καὶ γονέων, καὶ συχνά, συχνότατα βλέπομεν γέροντας γονεῖς ριπτομένους εἰς τὸν δρόμον ὡς κύνας ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τὸν ὁποῖον αὐτοὶ ἀνήγειραν καὶ ἐκ ᾧ ἐγέννησαν καὶ περιέθαλψαν αὐτὰ μετὰ στοργῆς βαθυτάτης τὴν ἰδίαν ζωὴν θυσιάζοντες ὑπὲρ αὐτῶν καὶ δι' ὅλου τοῦ βίου μοχθήσαντες ἵνα ἐξασφαλίσωσιν εἰς αὐτὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἢ καὶ αὐτὴν τὴν εὐημερίαν. Ὅπου τηλικαύτη ἐπιφαίνεται πώρωσις ἠθικὴ, οὐδὲν ἄπορον ὅτι καταφρονοῦνται καὶ πάντες οἱ ἄλλοι νόμοι τῆς ἠθικῆς καὶ οἱ Ἱ. κανόνες τῆς Ἐκκλησίας. Μοιχεῖαι, αἱμομιξίαι παράνομοι συνοικισμοί, γάμοι ἀντικανονικοὶ ἀποτελοῦσι σήμερον οὐχὶ φαινόμενα ἀλλὰ, φεῦ! τοῦτ' αὐτὸ συνήθειαν, οὐδεμίαν προξενοῦσαν ἀποστροφὴν καὶ ἀγανάκτησιν παρὰ τῷ Κοινῷ. Τοσοῦτον δὲ ἡ κακοήθεια καὶ ἡ πώρωσις ἐχώρησαν παρ' ἡμῖν, ὥστε οἱ παραβάται παντὸς νόμου ἠθικοῦ καὶ φυσικοῦ νὰ δοξῶσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ νὰ τυγχάνωσι μάλιστα μεταχειρίσεως ἴσης ἢ καὶ καλλιτέρας παντὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου! Τὸ γεγονὸς τοῦτο,—διότι ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι εἶνε γεγονός!—ἀποτελεῖ μὲν ὕβριν κατὰ τῆς κοινωνίας, ἀλλ' ἐμφαίνει ὅτι καὶ ἡ κοινωνία εἶνε ἀξία τῆς ὕβρεώς ταύτης, ἀδιαφοροῦσα καὶ ἀνεχομένη αὐτὴν ἀναισθήτως καὶ ἀπαθῶς. Εἷς τῶν ἀρχιερέων ἡμῶν ἀπηρίθμησέ ποτε τὰς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του μοιχείας, καὶ αἱμομιξίας φρικτὰς καὶ πλῆθος γάμων παρανόμων, καὶ ἀντὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἀποκόψῃ πάντα τὰ σεσηπότα ταῦτα μέλη καὶ ἐξυγιάνῃ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐπέτρεψεν ἐν γνώσει νὰ διαπραχθῶσιν εἴεραι παραβάσεις, αἵτινες ὑφ' ἃς συνθήκας ἐγένοντο, παρεῖχον κάκιστον πρὸς μίμησιν παράδειγμα. Οὐδὲν ἄπορον ὅτι εἰς κοινωνίας οὕτως ἀφυλάκτους καὶ ἀνερματίστους ἠθικῶς, ἡ ἐγκληματικότης καὶ κατ' ἀριθμὸν καὶ χαρακτῆρα ἐπιτείνεται ἐπιφέρουσα. Ὁ ἀποβαλὼν τὴν εὐσέβειαν καὶ μὴ πιστεύων εἰς Θεὸν, ὁ παραφρονῶν τὰ θεῖα οὐδόλως φοβεῖται τὸν νόμον καὶ τὸν δήμιον, καὶ ὁρμᾷ πρὸς τὸ ἔγκλημα ὑπακούων μόνον εἰς τὰ κτηνώδη πάθη του, διότι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ συνειδησίς του ἔχουσι νεκρωθῇ.

Τίνες εἶνε ὑπεύθυνοι τῆς θλιβερᾶς, ταύτης εἰκόνος εἰμὴ οἱ τεταγμένοι πνευματικοὶ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, οἱ θεματοφύλακες τῆς ὑψίστης εὐαγγελικῆς καὶ χριστιανικῆς ἠθικῆς, οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ παντὸς τοῦ ὑπ' αὐτοὺς Ἱ. κλήρου;

Ὅπερ δὲ χείριστον καὶ ὀλεθριώτατον, τοσοῦτον ἐσαλεύθη ἡ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ὀφειλομένη τιμὴ καὶ ὁ σεβασμὸς, ὥστε νὰ θρυλῶνται καὶ νὰ διαδίδωνται μετὰ πειθοῦς παραπτώματα καὶ ὀλισθήματα, δι' ἃ καὶ ὑπόνοια ἁπλῆ θὰ καθίστα αὐτοὺς ἀναξίους οὐχὶ μόνον τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινοῦ χριστιανοῦ. Αἱ διαδόσεις αὗται ἀποτελοῦσι μέγιστον ἠθικὸν κίνδυνον πιστευόμεναι, διότι ἀποχαλινοῦσι τοὺς ῥέποντας πρὸς τὴν ἁμαρτίαν καὶ σκανδαλίζουσι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐναρέτους καὶ εὐσεβεῖς.

Ἐὰν ἐρωτήσωμεν τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστ. ἡμῶν ἄρχοντος, τί ἔπραξαν κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη, καθ' ἃ οὐμπας ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς τῆς νήσου ἐστήριξεν ἐπ' αὐτοὺς τὰς χρηστοτάτας ἐλπίδας καὶ περιέβαλε μετὰ βαθέως σεβασμοῦ, τί λέγομεν ἔπραξαν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς χριστιανικῆς ἐποικοδομήσεως τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ;

Οὐδὲν ἔπραξαν!

Οἱ μὲν θησαυρίζουσιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν προσόδων ὡς κοινοὶ γαιοκτήμονες ἀπὸ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, οὐδένα λόγον, οὐδεμίαν εἰς οὐδένα δίδοντος εὐθύνην, οἱ δὲ σπαταλῶσι καὶ ἀσωτεύουσι τὰς ἱερὰς προσόδους εἰς ἀνθρωπίνους ὅλως καὶ κοσμικὰς ματαιότητας!

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ χωρήσωμεν εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων τῶν ἀρχιερέων ἡμῶν, διότι οὔτε νὰ διασύρωμεν θέλομεν οὔτε νὰ καταρρίψωμεν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Κοινοῦ. Τοιαῦτα ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀνακόψωμεν τὸν κατωφερῆ δρόμον αἰ τῶν ἵνα μὴ κρημνισθῶσιν εἰς ἄβυσσον παρασύροντες ὡς ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν. Ἐπιθυμοῦμεν ἵνα συνέλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀναλογισθῶσι τὰς βαρυτάτας εὐθύνας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸ ἔθνος ὅλον καὶ ἀποβαλόντες πᾶσαν μέριμναν κοσμικὴν ἀναλάβωσι τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον, καὶ ποιμάνωσι τὸ ἐμπεπιστευμένον εἰς αὐτοὺς ποίμνιον ἐπὶ νομαῖς πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους καὶ πρὸς δόξαν αὐτῶν.

Ἡ εὐσέβεια τῶν χριστιανῶν ἡ ἀπεξάντλητος διὰ τῶν αἰώνων ἐμεριμνησε ἵνα ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτοὺς τὸν βίον ἀμέριμνον περὶ τὰς κοσμικὰς ἀνάγκας, καὶ ἵνα ἀφοσιῶνται ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ ποιμνίου αὐτῶν ἀνάτρωσιν καὶ ἀγάπασιν τελειοῦντες αὐτὸ πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεόν. Εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ θεῖον ὅσον καὶ ὡραῖον τοῦτο ἔργον κεκλημένοι παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν πρέπει νὰ ἐπιδοθῶσιν ἐφεξῆς, εἰς ἄλλους ὑπευθύνους ἐπαφήνοντες τὰ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν θρόνων αὐτοῦ.

Ἂς πράξωσι τοῦτο αὐθόρμητοι καὶ αὐτοπροαίρετοι ἐφόσον ὑπάρχει ἔτι καιρός. Αἱ χρησταὶ ἐπ' αὐτοὺς ἐλπίδες τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐξηφανίσθησαν καὶ ὁ ἀπελπισμὸς εἶνε κάκιστος σύμβουλος!

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὡς διετυπώθη πολλάκις καὶ νοεῖται παρὰ πάντων κάλλιστα, πρέπει ὡς τάχιστα νὰ λυθῇ, καὶ πᾶσα περαιτέρω ἀναβολὴ ἐξωθεῖ τὸν λαὸν εἰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις, ὧν τὰ ἀποτελέσματα δύνανται νὰ εἶνε θλιβερώτατα διὰ τοὺς ποιμενάρχας τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας.

Πρόσφατον παράδειγμα τῆς λαϊκῆς παντοδυναμίας παρέσχεν ἡ ἐλευθέρα ἡμῶν Πατρίς, καὶ ἡ παντοδυναμία αὕτη ἤγαγε τὸν Ἑλληνισμὸν ὅλον εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον. Τὸ παράδειγμα ἐκεῖνο ἀκολουθῶν ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἔχει τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἀνορθώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν του ἥτις ἀποτελεῖ τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ κράτος ὑπὸ τὴν ἄστοργον ξενοκρατίαν.

Ἡ κραυγὴ ἡμῶν εἶνε κραυγὴ ὀδύνης, καὶ ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι τὴν ὀδύνην ταύτην αἰσθάνονται πάντες, καὶ δύναται νὰ ἐκραγῇ αὕτη αὔριον ὡς ἠφαίστειον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ὑπευθύνων.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

[ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ].

[*Ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσεν ἐκτενὲς ἄρθρον ἡ ἐν Στουτγάρδῃ τῆς Γερμανίας ἑβδομαδιαία κοινωνιστικοδημοκρατικὴ ἐφημερὶς «Die neue Zeit» ἤτοι «Νέος Χρόνος» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 44 καθ' ἡμερομ. 1ν Αὐγούστου ἐ. ἔ. φύλλῳ αὐτῆς, καὶ τούτου μεταφέρομεν ὧδε τὰ ἐνδιαφέροντα μέρη κατὰ μετάφρασιν τοῦ γερμανομαθοῦς παρ' ἡμῖν ἰατροῦ κ. Ἀχιλ. Κακουλλῆ*].

Πᾶν βῆμα πρὸς τὰ πρόσω
προσδοκῶμεν ὅτι πρέπει
νὰ φέρῃ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν

(*Herwegh*)

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου ὁ δημόσιος βίος τῆς νήσου διωρρέει συμφώνως τῷ προορισμῷ λαοῦ ἀρεσκομένου νὰ εἶνε ἐλεύθερος πάσης ξενικῆς κυριαρχίας, ἀλλ' ἀρχεται οὗτος νὰ αἰσθάνηται τὴν διάδοχον ἀπὸ τοῦ ἐλευθερωτοῦ ἐξάρτησιν ὡς νέαν δουλείαν.

Ὅτε ὁ ἀρτι κατὰ τὴν 27 Μαρτίου τοῦ ἔτους τούτου ἀποβιώσας Σὶρ Γκόρνετ Οὐλσέλεϋ ἀπεβιβάζετο κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1878 μετὰ τῶν συμβόλων τοῦ Ἐρμοῦ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ὡς πρῶτος Ἁρμοστὴς εἰς Λάρνακα, καὶ ἀνέπτυσσε πρὸς τὸν συνηθροισμένον λαὸν τὸ ἀγγλικὸν περὶ τῆς διακυβερνήσεως πρόγραμμα, ἠδύνατο πρὸς στιγμὴν νὰ πιστευθῇ ὅτι μέγα διηνοίγετο μέλλον διὰ τὴν Κύπρον.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Βικτωρία, διεκήρυττεν ὁ Οὐλσέλεϋ, μὲ ἐξουσιοδότησε μὲ τὴν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν ὅτι φέρει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς Κύπρου. Αἱ ὑπ' Αὐτῆς ἐπιταχθεῖσαι μοι ἀρχαὶ περὶ τὴν διακυβέρνησιν ἀφορῶσι πρὸ παντὸς εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας ὡς καὶ εἰς τὴν παροχὴν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἀπονομὴν δικαιοσύνης καὶ δημοσίας ἀσφαλείας. . . . . .

Ἡ Κύπρος, τελειτῶν ἔλεγε, πρέπει νὰ γίνῃ ὅτι ἦτο καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ὁ Κῆπος τῆς Ἀνατολῆς»

Ὁ Ἕρμῆς αὐτὸς, ἄγγελος τῶν θεῶν τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς κλοπῆς δὲν θὰ ὡμίλει ὡραιότερον καὶ ὁ «καλῶς βρυγόμενος λέων» ἤθελε μεταδίδει τῷ Σαλισβόρυ Θόλλα ἐπιδεικνυμένων ἐνηκολούθησε καὶ ὁ κρότος τῶν τηλεβόλων ἀπὸ τῶν ἀγγλικῶν σκαφῶν ἐπέτεινε τὴν λαμπρότητα τῆς ἑορτῆς. Ἡ πανελληνικὴ ἑνωτικὴ κίνησις ἦν ὡσεὶ ἀπεσβεσμένη καὶ ἐξωφανισμένη ἀναφανεῖσα τὴν ποντικοφωλεάν της ἵνα μὴ πρωΐ λῃ τυχὸν πάλιν τὴν ἀνάριτον ρῖνα της.

Καὶ ἐντούτοις ἡ ἰδέα τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς χθές. Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ἐγρηγορὼς καὶ διὰ τοῦ αἵματος τῶν εὐγενεστέρων μαρτύρων ἡγιασμένος ὑπέκαιεν ἐν ταῖς καρδίαις ὁ πατριωτικὸς σπινθὴρ ὑπὲρ τῆς πανελληνίου ἑνώσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ σπινθήρος ἔδει νὰ προέλθῃ φλογῶδες πῦρ, ὅταν ἡ θύελλα τῆς παγκοσμίου ἱστορίας θὰ ἐξώθει τοὺς λαοὺς πρὸς στιγμιαίαν ἱστορικὴν ὁρμήν. Ἐνῷ κατὰ τοὺς πρώτους βεβαίως χρόνους τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς δὲν ἐθεωρήθη πρέπον νὰ σημειωθῇ πανελλήνιον αἴσθημα; ἐντούτοις τὸ 1878 ἐσημείου διὰ τὴν Κύπρον τὴν Ἡὼ καλλιτέρων χρόνων.

Βεβαίως ὁ Οὐλσέλεϋ ὡμίλησε μᾶλλον ὡς ῥήτωρ τῆς πανηγύρεως ἢ ὡς σοβαρὸς πολιτικὸς ἀνὴρ, νοῖ σήμερον οἱ Κύριοι δὲν θέλουσι πλέον νὰ ἀπολαύσωσι τῆς Ἀγγλικῆς εὐτυχίας. Ἡ νέα γενεὰ μανθάνει μετὰ ζήλου (;) τὰ ἀγγλικὰ καὶ καταγίνεται εἰς γυμναστικὰς παιδιὰς οὐχὶ ὅμως ἵνα καταπροδώσῃ τὸν Ἑλληνισμὸν εἰς τὸν Ἀγγλισμόν. Ἄρχοντες καὶ ἄρχομενοι ἐγνώρισαν ἀλλήλους. Συμφώνως ὅμως τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει δὲν δύνανται καὶ αἰωνίως (ὡς ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι) νὰ ὦσιν εὐχαριστημένη ἀμοιβαίως, πάντως δὲ μάλιστα ὅταν ἡ κυριαρχία ἐπιχειρῇ νὰ ἀποδείξῃ περιωρισμένην τὴν ἀντίληψιν τῶν ὑπηκόων..

Παρὰ τοῖς παλαιτέροις Κυπρίοις, οἵτινες δὲν ἐλησμόνησαν τὰς ἡμέρας τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, δὲν ἀπεσβέσθη τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, τοὐναντίον παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐπικρατεῖ τὸ αἴσθημα ὡς πρὸς τὴν νῦν ἀγγλικὴν, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὴν προκάτοχον τουρκικὴν κυριαρχίαν, τοῦ ἱστορικοῦ ἀδικήματος. Ἡ κραυγὴ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο γενικὴ τοῦ λαοῦ θελησις. Πόθεν τοῦτο;

Ἀξιοθαύμαστον ἐστὶν ὅτι ἡ θλιβερὰ κατοχὴ τῆς Κύπρου ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἐλευθερίας ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλε τὴν ἀνοχὴν ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλε τὴν ἀνοχὴν ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλε τὴν ἀνοχὴν ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἐλευθερίας.

Ἀξιοθαύμαστον ἐστὶν ὅτι ἡ θλιβερὰ κατοχὴ τῆς Κύπρου ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἐλευθερίας ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλε τὴν ἀνοχὴν ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἐλευθερίας.

Ἀξιοθαύμαστον ἐστὶν ὅτι ἡ θλιβερὰ κατοχὴ τῆς Κύπρου ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἐλευθερίας ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλε τὴν ἀνοχὴν ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἐλευθερίας.

II

Ἐξετάζοντες τί ἐπετέλεσεν ἡ Ἀγγλία κατὰ τὴν ὀδτῆ κατοχήν της ἐν Κύπρῳ δέον ἀναγκαίως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἔπραξε πολλὰ, παρέλιπεν ὅμως νὰ πράξῃ ἐκεῖνο δι' ὃ κατὰ πρῶτον λόγον ἦλθε καὶ ὅπερ ἀφῆκε τοὺς Κυπρίους νὰ ἐλπίζωσιν. Δῶμεν ἐν πρώτοις τὸν λόγον εἰς τὸν ἡμέτερον ἄγγλον ἐπιβεβαιωτὴν τὸν τέως Διοικητὴν Κόππαμ. Ἐν τῷ περὶ Κύπρου ἐγχειριδίῳ του (*Mac Millan London 1907*) εὐμενῶς διὰ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ἀναφέρει:

(Παραθέτει ὁ ἀρθρογράφος ὅσα ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ διέλαβον οἱ συγραφεῖς αὐτοῦ Χάτσινσων Ἀρχιδικαστὴς καὶ Κόππαμ τέως Διοικητὴς Λάρνακος καὶ τυγχάνουσι γνωστὰ παρ' ἡμῖν)

III

Εἰς ταῦτα ἐπάγεται ὁ ἀρθογράφος τὰς ἀκολούθους κρίσεις «Ἐξετάζοντες τὰς ὑπὸ τοῦ τέως Διοικητοῦ Κόππαμ ἐκτεθείσας ἀγγλικὰς μεταρρυθμίσεις ἐν Κύπρῳ ἔχομεν—ἐπιφυλασσομένου τοῦ ἀποτελέσματος νεωτέρου ὑλικοῦ—νὰ ἀντιτάξωμεν εἰς τὴν ἐξεικόνισίν του τὴν ἑπομένην κατάστασιν τῶν πραγμάτων:

Ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλ. Κυβερνήσεως ἐλάττωσις τοῦ φόρου κατὰ £22,480 διαφεύγει τὴν ἀντεξέτασιν, ἐντούτοις εἶνε ἀξιόπιστος Τοὐναντίον πρέπει τὸ μικρὸν ἐπιτόκιον τῆς Κύπρου νὰ παραβληθῇ μόνον πρὸς τὸ τῶν ἀνατολικῶν ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, διότι παρὰ τοῖς τελευταίοις εἰς τὸ ὑψηλὸν ποσὸν τῶν φόρων ἀντιποκρίνεται καὶ πλουσιώτερος προϋπολογισμός.

Ὅτι ὁ Κόππαμ τὴν συμμετοχὴν τῆς Κύπρου εἰς τὸ Τουρκικὸν δημόσιον χρέος μὲ τὸν δάκτυλον βεβρεγμένον, ἵνα εἴπωμεν οὕτω, ἀποσμήχει, φαίνεται πλέον ὅτι ἐν τούτῳ σκοπός του εἶνε νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν ἀγγλικὴν οἰκονομίαν, πράγματι ὅμως εἶνε παπανουργία γραφέως· διότι ὁ πρότερον τῷ Σουλτάνῳ πληρονώμενος φόρος πληρώνεται τώρα εἰς τοὺς δανειστὰς τοῦ Τουρκικοῦ δανείου τοῦ 1855 καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Δοῦναι ἔγκειται νῦν εἰς τὸ νὰ εἰσρέωσι τὰ σχετικὰ τοῦ φόρου χρήματα εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον ἀντὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἡ ἀποφόρτωσις τοῦ χρέους ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ δημοσίου χρέους οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ φόρτωσις ἐπὶ τῆς Κύπρου τοῦ αὐτοῦ φόρου ὑπὸ ἄλλην μορφὴν, εἶνε δηλ. ὅ,τι λέγουσιν οἱ Τραπεζῖται **μετατροπὴ** (*Conversion*). Καὶ διὰ τοὺς Κυπρίους εἶνε ὅλως τὸ αὐτὸ ἐὰν ἀφαιρῶνται τὰ χρήματα ὑπὸ Μωάμεθ Ε' ἢ ὑπὸ τῶν δανειστῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων.

Ὁ Φόρος, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπιδόματος £5000, ἃς ἡ Ἀγγλία πληρώνει εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ συμπεριληφθείσας δημοσίας γαίας, ἀνέρχεται εἰς £92,799 ἐτησίως, βαρὺ ποσὸν διὰ χώραν μόλις 300,000 κατοίκους ἀριθμοῦσαν, καὶ ὡς αὐτὸν τὸν Κόππαμ διαφεύγει ἡ αἰτία τοῦ διαρκοῦς ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Χάρις εἰς τὸ ἐπίδομα τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου, ἐλαττοῦται κατὰ μέσον

Σ. Σ. Κ. Φ. Ἐντούτοις δὲν εἶνε ἀξιόπιστος, ἀλλ' ἰσχυρισμὸς ἐπιμόνως ἐπαναλαμβανόμενος καίτοι πολλάκις ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ καὶ ἐν ὑπομνήμασι καὶ ἐπιστολαῖς Κυπριακῶν πρεσβειῶν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν. τῶν Ἀποικιῶν.

Ἡ τῷ 1889 εἰς Λονδῖνον μεταβᾶσα πρεσβεία ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου ἀναιρεῖσα τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ὑπουργοῦ λόρδου Kimberley ὅτι οἱ φόροι ἐλαττώθησαν καὶ £13,000 ἐπαριθμεῖ προσθέτους νέους φόρους ἀποφέροντας εἰς τὸ Κυβερνητ. Ταμεῖον £18,160.

ὅρον εἰς £60000 ἐτησίως, ὅπερ ἀναλογεῖ ἀκόμη πρὸς 5 σελλ. κατὰ κεφαλὴν ἢ 30 σελλίνια κατὰ οἰκογένειαν. Τόσα ὡς πρὸς τὸν Φόρον.*

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὸ κύριον θέμα. Ποῦ εἶνε οἱ ὑπὸ τοῦ Οὐλσέλεῦ ἐπισήμως ἐπαγγελθεῖσαι συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι; Ἀπάντησις. Αἰσχρὸς ἐμπαιγμὸς· σύνταγμα δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ γεγραμμένου τεμαχίου χάρτου τὸ ὁποῖον ὡς τοιοῦτο θὰ ἔδιδέ τις.

Τὸ Νομοθ. Συμβούλιον συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν 30 Νβρίου 1882, 14ην Φεβρουαρίου 1883 καὶ 26η Φεβρ. 1897 σύγκειται ἐκ τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὡς Προέδρου, καὶ 18 μελῶν, ἐξ ὧν δώδεκα ἰθαγενεῖς ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ οἱ δὲ ἐξ εἶνε οἱ *ex officio* Ἀρχιγραμματεὺς, Γεν. Οἰκονομ. Ἔφορος καὶ Δικηγόρος τοῦ Στέμματος καὶ τρεῖς ἄλλοι ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κύπρος διοικεῖται οὕτω ὡς ἀποικία τοῦ Στέμματος τὰ $^4/_5$ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, οἱ Ἕλληνες ἔχουσι μόνον 9, τὸ δὲ $^1/_5$ αὐτοῦ οἱ Μωαμεθανοὶ ἔχουσι 3 καὶ οἱ ὡς ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες ἄγγλοι ἔχουσιν 6 ἀντιπροσώπους. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ Συμβούλιον συμβουλὴν μόνον παρέχει δὲν δύναται ὅμως καὶ ἀποφάσεις νὰ λαμβάνῃ, καὶ οἱ 3 μωαμεθανοὶ μετὰ τῶν 6 ἄγγλων ἀποτελοῦσι πάντοτε τὸ ἀντίρροπον βάρος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Πρόεδρος Ἀρμοστὴς εἶνε διπλοῦς Κύριος τῆς καταστάσεως, διότι δὲν ἔχει ἢ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν νικῶσαν ψῆφον ἐν ἰσοψηφίᾳ οὔτε μειονοψηφίας οὔτε πλειονοψηφίας ἀποφάσεις ὑπάρχουσιν. Ὁ Ἀρμοστὴς κρατεῖ ἐν χερσὶ τὸν μοχλὸν τῆς Νομοθεσίας καὶ τῆς διακυβερνήσεως.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι κέκτηται ἕκαστος ἄρρην συμπεπληρωμένον ἔχον τὸ 21ον ἔτος εἴτε ὀθωμανὸς εἴτε ἄγγλος ὑπήκοος εἴτε ἀλλοδαπὸς διαμένων ἐν τῇ νήσῳ καὶ πληρώνων φόρον κτηματικὸν (*verghi*).

Ἀδιαφιλονίκητος παραμένει ἡ ἀξία τῶν λοιπῶν ἀγγλικῶν μεταρρυθμίσεων ἰδίως διὰ τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν Ἀστυνομίαν καίτοι κατ' εὐρωπαϊκὴν ἂν ἔλεγον κάπως βεβιασμένως ἀπαγχονίζονται οἱ Κύπριοι. Ἡθεωρία τοῦ ἐκφεβισμοῦ ἐπίσης οὐδαμῶς ἠλάττωσε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκλημάτων ἐν Κύπρῳ καὶ αἱ ἐγκληματίαι οἵτινες θὰ ἐξεφοβίζοντο θεωροῦσι ζήτημα τιμῆς ν' ἀποθάνωσιν ὡς ἥρωες. Ἡ σχεδιασθεῖσα ἀναδάσωσις τῶν φαλακρῶν βουνῶν καὶ πεδιάδων εὗρεν ἀμείλικτον ἐχθρὸν τὴν πεντάμηνον διαρκοῦσαν θερινὴν ξηρασίαν, γίνεται ἄλλως τε λίαν φειδωλῶς παρ' ὅσον ἐπεθύμει ἡ ἀγγλικὴ ἐκπολιτιστικὴ ἐργαλεία ὅπως μεταβάλῃ τὴν Κύπρον εἰς Κῆπον τῆς Ἀνατολῆς, ὃν πρὸ 35 ἐτῶν ὠνείρευετο ὁ Οὐλσέλεῦ.

Εἰς τὰ τῶν Σχολείων ὑπάρχει ἐμφανῶς ποιά τις πρόθεσις ἀντεθνική. Ἀνώτερα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα δὲν ὑποστηρίζει ἡ κυβέρνησις καὶ ἀφίνει εἰς τὸν Ὀρθόδοξον κλῆρον τὴν δόξαν νὰ γίνῃ φορεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Τελείως εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἔργου της ἀνεδείχθη ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις περὶ κατασκευὴν τοῦ δικτύου ὁδῶν ὡς ἡμεῖς ἤδη εἴδομεν. Ἀπό τινων ἐτῶν λειτουργεῖ καὶ στενὸς σιδηρόδρομος ἀπὸ Ἀμμοχώστου εἰς Μόρφου διὰ Λευκωσίας, οὐδεμίαν ἀποφέρων καθαρὰν πρόσοδον ἀλλ' ἀπαραίτητος διὰ τὰς κυβερνητικὰς ἀνάγκας.

Ἐκ παραλλήλου ὑποστηρίζεται καὶ μία ἀτμοπλοϊκὴ γραμμὴ ἥτις δυνάμει Συμβάσεως λαμβάνει χρηματ. χορηγίαν ἵνα ἐκτελῇ ἀποκλειστικῶς τὴν συγκοινωνίαν Κύπρου—Αἰγύπτου. Ἐπὶ τῶν ἁμαξιτῶν τῆς νήσου τὸν σιδηρόδρομον ἀναπληροῦσιν αὐτοκίνητα καὶ ταῦτα ἀπυλαμβάνοντα κυβερνητικὴν χορηγίαν· πλεῖον συγκοινωνίας μέσον ἤθελεν εἶσθαι ἄσκοπον. Πρὸς τί νέοι σιδηρόδρομοι καὶ δρόμοι; Βεβαίως, ἵνα μὴ φυγαδεύσωσι τὰς ἐγχωρίους καμήλους οἵτινες ἀποτελοῦσι στολισμὸν τῆς χώρας!

(ἀκολουθεῖ.)

Σ. Σ. Κ. Φ. Καὶ ἐδῶ ὁ ἀρθρογράφος παρασύρεται ὑπὸ τοῦ Κόππαμ ἀγνοῶν τοὺς δικαίους ἰσχυρισμοὺς τῶν Κυπρίων. Οἱ Κύπριοι ἀπέδειξαν ἐπανειλημμένως ὅτι τὸ πρὸς τὴν Πόλην μέσον περίσσευμα ἀπὸ τῆς Νήσου πληρωνόμενον δὲν ὑπερέβη τὰς £40,000 καὶ τοσοῦτον ἔδει νὰ παραμείνῃ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κατοχήν. Ἀλλ' οἱ Κύπριοι διατεινόμεθα ὀρθῶς ὅτι οὐδεμίαν ἔχομεν ὑποχ ἐωσὶν πληρωμῆς τοιούτου Φόρου, ὃν διὰ τῆς Συμβάσεως ἀπέλαβε νὰ πληρώνῃ ἡ Ἀγγλία ὡς ἀντάλλαγμα τῆς κατοχῆς τῆς Νήσου διὰ πολιτικοὺς αὐτῆς σκοπούς καὶ τοιοῦτο φαίνεται τό τε γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Συμβάσεως.

ΕΠΙΜΟΝΟΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣΗ ΚΥΠΡ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

—Ἡ Κύπρος λεία εὐπροσήλυτος.—Ὁ Σπένσερ ἀνένδοτος.—Ὁ Ἐπίσκοπος Σαλισβουρίας καὶ ὁ Σύνδεσμος τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.—Ὁ ἱερεὺς Δάκουορθ πρόσκοπος πρὸς ἄγραν τῆς Κυπ. Ἐκκλησίας.—Ἡ πουλος εἰσχώρησις εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια Λευκωσίας.—Δάκουορθ, Τεκνόπουλος καὶ Κολεσσίδης.—Θύμα των ὁ Πὶς Ἀναστάσης.—Μνημόσυνα ἡ Προτεσταντικὴ παρασυναγωγὴ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἡ Προσηλυτιστικὴ Σχολὴ ἐν Λάρνακι.—Ὁ Νιούχαμ διάδοχος τοῦ Σπένσερ.

Τὸ σφοδρὸν καὶ καυστικὸν ῥάπισμα τοῦ μεγαλόφρονος Λόρδου Κίμβερλεῦ θὰ ἔτεβλαζε τὸ ἐρύθημα τῆς αἰδοῦς καὶ ἐπὶ χαλκῶν παρειῶν, καὶ μόνον τὸν ἀνένδοτον Σπένσερ οὔτε ἐπτόησεν οὔτε ἀπέτρεψεν ἀπὸ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ σκοποῦ του, διότι ἦτο κατ' ἐπάγγελμα ἱεραπόστολος τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας καὶ ὡς τοιοῦτος ἐπέτυχε νὰ διορισθῇ ἡμηματάρχης τῆς Παιδείας ἐν Κύπρῳ πρὸς ἀσφαλεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, ἐγνώριζε δὲ ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια τῶν φιλοδόξων ἱεραρχῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Κύπρος ἀπὸ τοῦ 1890 διὰ ψηφίσματος ἐν συνελεύσει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Πριγκιπίσσης Χριστιανοῦ θυγατρὸς τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Κύπρος χάρις εἰς τὴν γεωγραφικὴν θέσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας ἐξάρτησιν ὑπάρχει κέντρον ἄρισον πρὸς ἐπωφελῆ ἐνέργειαν ὡς πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς Ἐκκλησίας, καὶ πᾶς Ἄγγλος καθῆκον ἔχει καὶ μάλιστα τὰ μέλη τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ὅπως συντελέσωσι δραστηρίως εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς θρησκευτικῆς καὶ λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Κύπρῳ, ἐν συμπράξει ἁρμονικῇ μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς νήσου».

«Πρὸς τίνα σκοπὸν ἔτεινεν ἡ φαρισαϊκὴ μέριμνα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς καὶ λαϊκῆς παιδείας τῶν Κυπρίων θὰ γένηται δῆλον ἐφεξῆς.

Τὴν ἀλληλογραφίαν του ἐφεξῆς ὁ Σπένσερ διεξῆγε πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Σαλισβουρίας ὅστις φαίνεται μετὰ ζήλου ἐπιδιώκων τὴν ἄφρευσιν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τοῦτο ἔγραφε πρὸς αὐτὸν ὁ Σπένσερ τῷ 1894 τὰ ἑξῆς:

«Ὀλίγοι κατενόησαν τὴν λαμπρὰν εὐκαιρίαν τῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου πρὸς ἐνέργειαν διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ σπουδαία ὑπόθεσις πιπρημελήθη παντελῶς. Ἐν ἀρχῇ τῆς κατοχῆς ἐγένετο πρὸς τοῦτο ἓν βῆμα διὰ τοῦ διορισμοῦ Ἄγγλου ἱερέως ἐν Κύπρῳ καὶ ἀπεστάλη ἀρμοδίως ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον παρὰ τοῦ τότε Σαλισβουρίας Λίγκολν, τυχέως ὅμως διεκόπη πᾶσα ἐνέργεια. Ἐπαύθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ ἂν δὲν διωριζόμην ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ διαμείνω ἐν Κύπρῳ ὡς ἱερεύς».

Δὲν εὗρε λοιπὸν ἔδαφος πρόσφορον ὁ αἰδεσιμώτατος Σπένσερ καὶ παρέσχεν αὐτῷ ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις δημοσίαν θέσιν ἵνα δαπάναις τῶν Κυπρίων ὑπομοχλεύῃ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Παιδείαν αὐτῶν. Καὶ ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν εὔνοιαν καὶ ἴσως ἐπαμίσθιον παρὰ τοῦ Σαλισβουρίας περιαυτολογεῖ καὶ καυχᾶται καταψευδόμενος ὅτι «ἡ ἐπιτυχία ἔστεψε τὸ ἔργον του ὡς ὑπαλλήλου τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν διοργάνωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν Σχολείων(!!)»

Κατολαμβάνεται ὅμως ὑπὸ μεγάλης θλίψεως διότι νέα ἐγείρονται προσκόμματα κατὰ τῶν ἐπιβούλων σκοπῶν του, διότι ὁ νέος περὶ Παιδ. Νόμος ἀναθέτει τὴν διαχείρισιν τῆς λαϊκῆς παιδείας εἰς τοπικὰς Ἐπιτροπείας καὶ διὰ τοῦτο γράφει πρὸς τὸν Σαλισβουρίας:

«Ἐπειδὴ πρόκειται ἤδη τὸ ἔργον τῆς ἀνωτέρας διευθύνσεως τῆς παιδείας νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἐποπτικὰ σωματεῖα Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν, ἐννοῶ ὅτι τὸ ἔργον μου παύει. Παρέχεται ὅμως στάδιον δράσεως εἰς τὰ ἀνώτερα Σχολεῖα τῶν πόλεων καὶ μάλιστα εἰς τὸ Γυμνάσιον Λευκωσίας, ὅπερ χρησιμεύει καὶ ὡς Διδασκαλεῖον. Ἄγγλος ἱερεὺς θὰ ἦτο λίαν εὐπρόσδεκτος εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦτο, καὶ οὗτος θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς καλλιτέργειαν στενωτέρων σχέσεων μετὰ τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας.»

Εἰς τὰς εἰσηγήσεις ταύτας ὁ Σαλισβουρίας οὔτε ἀπαθὴς οὔτε ἀδρανὴς ἐγένετο, ἀλλ' ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ἱκανοποιητικώτατα ἀποστέλλων καὶ τὸν κατάλληλον ἐξ Ἀγγλίας ἱερέα τὸν γνωστὸν τοῖς Κυπρίοις Δάκουορθ γράφων καὶ τάδε:

«Ὁ γενικὸς σκοπὸς δι' ὃν ἀποστέλλεται ὁ αἰδεσιμ. Δάκουορθ εἶνε ὅπως λάβῃ γνῶσιν καὶ πεῖραν τῆς διοικήσεως τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς νήσου καὶ νὰ βοηθῇ τὸν Ἄγγλον ἱερέα εἰς τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντά του. 1) ὁ Δάκουορθ ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίζῃ καὶ ὑποστηρίζῃ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ νήσῳ Μητροπολιτῶν. 2) Ὀφείλει νὰ λάβῃ ἄδειαν τοῦ Ἄγγλου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. 3) Θὰ βοηθῇ τὸν αἰδεσιμ. Σπένσερ. 4) **Ἐνεργῶν συμφώνως πρὸς συμβουλὰς τοῦ Σπένσερ, θ' ἀναλάβῃ ἐκπαιδευτικὸν ἢ ἄλλο ἔργον, ὅπερ δύναται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νὰ τὸν βοηθήσῃ** ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΟΥ ΔΙ' ΟΝ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

5) Ὀφείλει νὰ καταγίνῃ πρὸς ἐκμάθησιν τῆς νεωτέρας Ἑλλην. γλώσσης..... τῶν δογμάτων καὶ τῆς λειτουργίας τῆς Ἀνατ. Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

6) Θὰ ἐπωφελῆται τὰς περιστάσεις, αἵτινες δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς συνάφειαν προσωπικὴν μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ Ἱερατικοῦ ἔργου καὶ τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς αὐτῶν.

7) Θὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν πρὸς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ «Συνδέσμου τῆς Ἀνατολ. Ἐκκλησίας» λαθ' ἑξαμηνίαν περὶ τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐργασίας του ἐπὶ ἀντικειμένων ἀφορώντων εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου....»

Ἐνθυμούμεθα ὅλοι τὸν αἰδεσιμ. Δάκουορθ, ὅστις παρηκολούθει τὰς θρησκευτικὰς ἡμῶν τελετὰς καὶ ἐπεδίωκε πᾶσαν εὐκαιρίαν ὅπως σχετισθῇ μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ κλήρου, καὶ ἐν τέλει κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Γυμνάσιον ὡς καθηγητὴς τῆς Ἀγγλικῆς, κατὰ τὰς εἰσηγήσεις τοῦ Σπένσερ καὶ πρὸς οὓς σκοποὺς ἀπεστάλη εἰς Κύπρον. Ἐπεχείρησε μάλιστα καὶ διὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ὀργάνου, τῆς «**Φωνῆς τῆς Κύπρου**» διὰ διατριβῶν νὰ πείσῃ τὸν Κυπριακὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν ὅτι **ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία εἶνε ἀληθὴς** Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καὶ γνήσιος κλάδος τοῦ θείου δένδρου, σύσωμος ἐπιμελὴς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Ἀντεπεξῆλθεν ὅμως κατ' αὐτοῦ νικηφόρος ὁ ἡμέτερος καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν κ. Σπ. Σπυριδάκης, καὶ προκληθεὶς ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κύριος Διομήδης Κυριακὸς κατέδειξε σαφῶς τὴν Προτεσταντικὴν ὑπόστασιν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Δάκουορθ ἠναγκάσθη νὰ σιγήσῃ, διότι ὁ ἐγερθεὶς θόρυβος θὰ παρέβλαπτε τὸν σκοπόν του ἐξεγείρων τὰς ὑπονοίας τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐν Κύπρῳ.

Τὸ ἐγερθὲν Μασσονικὸν ζήτημα παρέσχεν εἰς αὐτὸν νέαν εὐκαιρίαν πρὸς ἐνέργειαν καὶ ἱκανοποίησιν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Κύπρῳ ἐπιβουλευομένων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Παιδείαν. Ὁ Δάκουορθ μεταβὰς εἰς Ἀγγλίαν ἵνα λογοδοτήσῃ ἐπανῆλθεν ἐκεῖθεν συνοδευόμενος καὶ τινα ἐκ Καισαρείας ἱεροδιάκονον Ἱερόθ. Τεκνόπουλον, ὄργανον τοῦ «Συνδέσμου τῆς Ἀνατολ. Ἐκκλησίας» ἐν Λονδίνῳ. Διῆλθον ὁμοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ παρέστησαν εἰς τὸ Οἰκουμ Πατριαρχεῖον ὅτι ἀπειλεῖται δῆθεν ἡ Κύπρ. Ἐκκλησία ὑπὸ τῶν Μασσόνων ἵνα ἀποσπάσωσιν ἐντολὴν παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ συγκαλύψωσιν ἐπιμελῶς καὶ ἀσφαλῶς τὸν κύριον σκοπὸν τῆς καθόδου αὐτῶν εἰς Κύπρον.

Τῇ 22 Μαρτίου 1899 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου κατέπλευσαν εἰς Λάρνακα ὁ Δάκουορθ καὶ ὁ Τεκνόπουλος, χωρισθέντες ὅμως κατὰ τὴν ἀποβίβασίν των πρὸς πρόληψιν πάσης ὑποψίας καχυπόπτων.

Ὁ Δάκουορθ ἀπῆλθε παρὰ τῷ προϊσταμένῳ του Σπένσερ, ὁ δὲ Τεκνόπουλος εἴς τι ἀπόκεντρον ξενοδοχεῖον παρὰ τὸν Ἅ. Ναὸν Φανερωμένης καὶ ἐπεφάνη τῇ ἐπιούσῃ ἐν τῇ ἀγορᾷ διανέμων ἐπιστολὰς συστατικὰς ἐκ Κων)πόλεως πρὸς Ἕλληνας ἐμπόρους ἵνα ἀποκρύψῃ τὴν ἐκ Λονδίνου προέλευσίν του.

Τὸν Οἰκουμ. Πατριάρχην ἔπεισεν ὅτι κατήρχετο εἰς Κύπρον ἵνα ἐκμάθῃ τὴν Ἀγγλικὴν (! καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ καταπολεμήσῃ τὸν Μασσονισμόν.

Τὸ ἔργον του ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ Ἁ. ναοῦ Φανερωμένης παρακολουθούμενος ὡς ὑπὸ τῆς σκιᾶς του ὑπὸ τοῦ Δάκουορθ, καὶ ἐν τέλει ἵδρυσε τὸν Σύλλογον «**Ὀρθοδοξία**» ὅπου διέθετε τὰ πάντα ὡς ἐν ναῷ προτεσταντικῷ τελῶν προσευχὰς κοινὰς καὶ κηρύττων ἀρχὰς καὶ δοξασίας προτεσταντικάς. Τὸν Τεκνόπουλον, φυγόντα ὡς ἔφυγεν, διεδέξατο ὁ Κολεσίδης διδάσκαλος τέως ἐν προτεσταντικῇ Σχολῇ τοῦ Πόντου καὶ ἀπόβλητος τῇ Θεολογ. Σχολῆς τῆς Χάλκης.

Εἰς τὴν σαγήνην τῶν Δάκουορθ, Τεκνοπούλου καὶ Κολεσίδου ἐνέπεσεν ὁ Πὶς Ἀναστάσης, ὅστις ἐκληροδότησεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του εἰς τὴν Βιβλικὴν Ἑταιρείαν καὶ δι' αὐτῆς ἀνηγέρθησαν ἡ προτεσταντικὴ παρασυναγωγὴ παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ἡ Προσηλυτιστικὴ Σχολὴ ἐν Λάρνακι.

Ἀνασκοπῶν τις τὰ περὶ Δάκουορθ καὶ Τεκνοπούλου γραφέντα τότε ἐν τῷ «Εὐαγόρα» καὶ τὰ περὶ ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ἡμῶν θὰ εὕρῃ τὸν λόγον ὅστις ἤγαγε τὸν Ἀρμοστὴν Σὶρ Χαΐνς Σμὶθ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Νομοθετικὸν Νομοσχέδιον «Περὶ ἀνακοινώσεως ἀπορρήτων ἐγγράφων ἢ σχεδιογραμμάτων καὶ ἄ.τ. Ὁ Σὶρ Χαΐνς Σμὶθ ἀπόφασιν εἶχε νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς συστάσεις καὶ τὰ σχέδια τοῦ Σπένσερ κατὰ τῆς ἐθνικῆς παιδείας τῶν Κυπρίων καὶ ἔλαμβανε τὰ προφυλακτικὰ μέτρα.

Τὸν Σπένσερ διαδέχεται ὁ Νιούχαμ.

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΤΙΓΑΝΤΑΣ ΟΙ ΝΑΝΟΙ

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΟΙ ΘΕΡΣΙΤΑΙ

Καὶ κατὰ τὰς μᾶλλον εὐδίους ἡμέρας τὰν ὁλογάλανον οὐρανὸν σκιάζουσι ποῦ καὶ ποῦ νεφύδρια ἀμαυρὰ, οὕτω καὶ τὰς περιλάμπρους καὶ θεσπεσίας ταύτας ἐθνικὰς ἡμέρας πειρῶνται νὰ σκιάσωσιν ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀρθῶσιν εἰς τὸ ὕψος τῶν μεγάλων γεγονότων καὶ τῶν ἐνδόξων κατορθωμάτων.

Ἐφόσον ἐκρότει τὸ τηλεβόλον καὶ ὁ μιαιφόνος Ἄρης ἐμαίνετο καὶ ἡ Πατρὶς καὶ ἡ Πίστις ἐκάλουν πάντας τοὺς υἱοὺς καὶ πιστοὺς αὐτῶν, οἱ νᾶνοι ἐκρύπτοντο μακρὰν τῶν κινδύνων εἰς τὰς ποντικοφωλεὰς αὐτῶν ρυκανίζοντες τὸ μισθάριον, ὅπερ ἐπέτυχον ὡς ἐπέτυχον. Οἱ βάτραχοι κρύπτονται ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν ἑλῶν περίτρομοι ὑπὸ τοῦ βαρυβρόμου κρότου τῆς θυέλλης καὶ ὅταν ἐπακολουθῇ ἡ γαλήνη καὶ ἡ εὐδία καταλείπουσι τὸν βόρβορον καὶ ἐπὶ τῶν βρυωδῶν λίθων καθεζόμενοι κοάζουσι μεγαλοστόμως.

Τὴν εἰκόνα ταύτην πιστὴν παρέχει ὁ ἐξαφανισθεὶς ἐν καιρῷ πολέμου καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην ἀναφανεὶς Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ γνωστὸς παρ' ἡμῖν κ. Βολονάκης, ὁ αὐτὸς πάντοτε καὶ ἀναλλοίωτος. **Μέα μεγάλη ἰδέα,** ἡ ναυπήγησις ναυαρχίδος δι' ἐθνικῶν ἐράνων, ἰδοὺ τὸ ἡρωϊκὸν κατόρθωμα τοῦ ἀνθρώπου· ἰδέα οὐδένα συνεπαγομένη κίνδυνον, τοὐναντίον μάλιστα ὑπάρχει ἐλπὶς—καὶ τοῦτο μόνον ἐπιζητεῖται—νὰ εὐχαριστηθῇ, νὰ κολακευθῇ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὅστις δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ καὶ τοὺς αὐλοκόλακας, περικυκλούμενος σήμερον μόνον ὑπὸ ἡρώων. Ἄ, αὐτοὶ ἥρωες εἶνε πολλοὶ ὀχληροὶ καὶ πρέπει νὰ ἐκτοπισθῶσιν· ἀρκετὰ ἐλαμπρύνθησαν καὶ ἐδοξάσθησαν εἰς τὰ πεδία τρομερῶν μαχῶν, τώρα ἂς παραμερισθῶσιν· οἱ κίνδυνοι παρῆλθον καὶ ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν ἐπιτηδείων, τῶν κολάκων τῶν ἀργομίσθων καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιφαίνωνται μάλιστα μὲ ἀξιώσεις.

Προσφέρονται νὰ προσδώσωσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Νικητοῦ **Βασιλέως Κωνσταντίνου** μεγαλειτέραν αἴγλην διὰ μιᾶς ναυαρχίδος μὲ τὸ ὄνομα «**Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος**»!

Ἀλλὰ ποῦ εἶνε ἡ ναυαρχὶς αὕτη; θὰ γείνῃ δι' ἐράνων ἐθνικῶν, καὶ ἐπειδὴ αἰσθάνονται ὅτι κινδυνεύουσι νὰ γελοιοποιηθῶσιν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ προσφεύγουν εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἀγνοῦ, τοῦ ἀδόλου, τοῦ ἀνυπόπτου **θαλασσολέοντος** τοῦ ὑπουργοῦ κ. Π. Κουντουριώτου, ὅστις ἀνυπόπτως ἀποδέχεται τὴν προεδρείαν μιᾶς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ναυαρχίδα καὶ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς νάνους νὰ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ νὰ κρώζωσιν ὡς κολιοί.

Ἡ **ἐθνικὴ ἀτμοπλοΐα** ἀθρόβως ὅλως ὠνόμασε τὸ μέγιστον αὐτῆς ὑπερωκεάνειον ἀτμόπλοιον «**Κωνσταντῖνος Βασιλεὺς**» χωρὶς νὰ λάβῃ ἀνάγκην τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ ἀργομίσθου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, διότι τὸ ὑπεροχώτατον καὶ ἐνδοξώτατον ἐν τῷ ἔθνει ὄνομα σήμερον εἶνε τὸ τοῦ **Βασιλέως Κωνσταντίνου** καὶ πᾶσα τιμὴ ἀνήκει εἰς αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ ὁ ὀφειλόμενος πρὸς αὐτὸν σεβασμὸς ἐπιβάλλει πολλὴν προσοχὴν μήπως ἀντὶ τιμῆς χλευασθῇ τὸ ἔνδοξον ὄνομα.

Μία ναυαρχὶς δι' ἐθνικῶν ἐράνων θὰ ἀπῄτει τοὐλάχιστον £2,400,000 ἤτοι 60,000,000 φρ. καὶ πρὸ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ ὤφειλε νὰ διστάσῃ πᾶς ἐχέφρων καὶ εἰλικρινής.

Ὁ περίφημος Ματσούκας ἐν τινι συμποσίῳ ἔσχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ κρούσῃ τὸ ποτήριόν του ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ νὰ βοήσῃ: **Ναῦς πήγνυται!** Ἀμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. Τῇ ἐπιούσῃ ἀνέλαβε τὸν ταξειδιωτικὸν σάκκον καὶ τὸν δαλμάτικον μανδύαν καὶ ὡς Κονδὼρ ἀπέπτη εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐκεῖ ἀνεστάτωσε, παρέσυρεν, ἐνεθουσίασε τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας ἐπὶ διετίαν, καὶ ἠδυνήθη μόλις νὰ συλλέξῃ περὶ τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν δι' ὧν κατεσκευάσθη τὸ ἀντιτορπυλλικὸν «**Νέα Γενεά**».

Ἡ πυρετώδης ἀληθῶς καὶ θυελλώδης ἐνέργεια τοῦ Ματσούκα κατώρθωσε μόλις νὰ συλλέξῃ, ἢ μᾶλλον νὰ ἀποσπάσῃ διότι ὡς γνωρίζομεν, ὁ Ματσούκας ἁρπάζει, ἐκβιάζει, ληστεύει,—περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον ἐπὶ δύο ἔτη, διὰ τὰ 60 ἑκατομ. θὰ παρήρχοντο 120 ἔτη καὶ ἂν εἰργάζοντο δύο Ματσοῦκαι 60 ἔτη καὶ πέντε Ματσοῦκαι 12 ἔτη, καὶ διὰ τὴν ναυαρχίδα δὲν βλέπομεν κανένα Ματσούκαν.

Οὔτε τοῦ Νικητοῦ Βασιλέως, οὔτε τοῦ ἐνδόξου Ὑπουναύαρχου τὰ μεγάλα ὀνόματα θὰ ἦσαν ἱκανὰ νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐντὸς εὐλόγου χρόνου 60,000,000 δρχ.

Ἡ Θεσσαλία κατείχετο ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ τῷ 1897, καὶ ἵνα ἐλευθερωθῇ ἀπῃτεῖτο ἡ πληρωμὴ πολεμικῆς ἀποζημιώσεως 94 ἑκατομ. δραχμῶν καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰσφέρῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ ἐδέησεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐκλιπαρήσῃ δάνειον ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐγγυήσιν τῶν Μ. Δυνάμεων, αἵτινες τῇ ἐπέβαλον τὸν ξεν

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

Ἐν τῷ Λονδινείῳ «Χρόνῳ» τῆς 30)12 Σεπτεμβρίου ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς:

«Ἐνῷ αἱ ἄμπελοι ἐν Ἀλγερίᾳ ὑπισχνοῦνται μεγάλα, λέγεται ὅτι ἐν Ἱσπανίᾳ δὲν εἶνε πλέον ἡ ἱκανοποιητικαί, καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἡ παραγωγὴ τοῦ ἔτους τούτου φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι κατωτέρα τῆς μέσης τοιαύτης ἕνεκα τῆς ἐπικρατησάσης ξηρασίας εἰς τὰς νοτίως Ἐπαρχίας κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας.

Ὥστε ἀσφαλῶς οἱ οἶνοι καὶ φέτος θὰ ἔχωσιν ἱκανοποιητικὰς τιμὰς καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν οἰνοπαραγωγῶν.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΥΚΚΟΥ

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ἐξαιρέτως πολυπληθὴς προμηνύεται ἡ αὔριον τελουμένη παγκύπριος πανήγυρις εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Κύκκου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων ὀρέων. Ρεύματα προσκυνητῶν δι' ὅλης τῆς ἑβδομάδος προερχομένων ἐκ τῆς Καρπασίας καὶ Μεσαορίας κατακλύζουσι τὴν Λευκωσίαν καὶ φέρονται εἴτα πρὸς δυσμὰς εἴτε ἔριπποι εἴτε σιδηροδρομικῶς μέχρι Μόρφου.

Ἠγγέλθησαν ἀτυχῶς δυστυχήματα ἐκεῖθεν. Εἰς Μωαμεθανὸς Τσαούσης ἐκρημνίσθη μετὰ τοῦ ἵππου του ἐνῷ ἀνήρχετο πρὸς τὸν τόπον τῆς πανηγύρεως χάριν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ κατέθλασε τὴν ἑτέραν κνήμην του. Ἐπειδὴ δὲν τῷ παρεσχέθη ἔγκαιρος ἰατρικὴ βοήθεια, κινδυνεύει νὰ ἀπολέσῃ τὸν ἕτερον πόδα. Μετεκομίσθη εἰς Μόρφου καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λευκωσίαν διὰ τὸ Νοσοκομεῖον σιδηροδρομικῶς.

Δύο κάρρα συρόμενα ἐπὶ τῆς ἀνηφορικῆς ἀμαξιτοῦ πρὸς τὴν Μοχὴν ἐκρημνίσθησαν, ἄνευ ἀπευκταίου εὐτυχῶς.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΞ ΗΛΙΑΣΕΩΣ

Καύσων ὑπερβολικὸς καὶ ἀφόρητος ἐπεκράτησε τὴν ἑβδομάδα ταύτην καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον. Τὸ θερμόμετρον ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ σκιὰν ἀνῆλθεν εἰς 37° ἑκατοβ. Ποιμήν τις τῇ π. Τρίτῃ διερχόμενος τὴν ξηρὰν καὶ φλέγουσαν κοίτην τοῦ ποτ. Μόρφου κατέπεσεν ἀναίσθητος παθὼν ὑπὸ ἡλιάσεως καὶ οὐδεμιᾶς ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἐκείνῃ τυχὼν περιθάλψεως ἐξέπνευσε. Τὸ πτῶμά του ἀνευρεθὲν βραδύτερον μετεκομίσθη εἰς Μόρφου καὶ ὑπεβλήθη εἰς νεκροψίαν ἥτις ἐβεβαίωσε τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ὡς ἀπαρχὴ πρέπει νὰ ἐπικροτηθῇ ἡ θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ διδασκαλία περὶ τὰ γεωργικὰ καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, εἰς τοὺς κ. κ. διδασκάλους χαιρετίζομεν δὲ αὐτὴν καὶ ὡς ἀπαρχὴν διηνεκοῦς καὶ μονίμου συνεργασίας τοῦ Γεωργ. Τμήματος μετὰ τῶν κ. κ. διδασκάλων ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου.

Βῆμα ὅμως σπουδαῖον πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς νήσου θὰ εἶνε ἡ παροχὴ ἐπιμισθίου εἰς τοὺς διδασκάλους ὅσοι θὰ ἠδύναντο νὰ παρέχωσιν εἰς τὰς κοινότητας θετικὰς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς προόδου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Γεωργ. Τμήματος.

Λὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ ἐγίνετό τι σπουδαῖον ἂν τὸ πρᾶγμα περιωρίζετο εἰς τὴν κατ' ἔτος ὀλιγοήμερον διδασκαλίαν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ὁ Ἀρχιαστυνόμος Δήαρμονθ, ὡς γνωστὸν, ἀπέθανεν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ πρὸ τοῦ κατάπλου εἰς Μασσαλίαν καὶ ὁ νεκρός του ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Κυπρ. Ἀστυνομίας ὑπ' αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἄγονος καὶ ἀνωφελὴς, φαίνεται δὲ ὅτι διάδοχός του διορίζεται, κατὰ διαδόσεις, ὁ Ἀστυνόμος Λευκωσίας λοχαγὸς W. Durham Hall, ὅστις θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ προκατόχου του.

Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ἐκ τούτου ὅτι ἡ Κύπρος ἀσφαλῶς ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἡ Ἀστικὴ Σχολὴ Τρυπιώτη μετεκομίσθη εἰς τὸ πάλαι Σχολικὸν κατάστημα τοῦ Ἅγ. Σάββα, εὐρυνθὲν καὶ καταλλήλως πρὸ πολλοῦ μετερρυθμισμένον μετὰ τοῦ παρακειμένου καταστήματος τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ, ὅπερ ἐχρησίμευεν ὡς κατάστημα τοῦ Κυπρ. Συλλόγου.

Μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τῆς μελετωμένης νέας Ἀστικῆς Σχολῆς, οἱ μαθηταὶ θὰ φοιτῶσιν εἰς ὑγιεινότερον καὶ εὐρυχωρότερον ἤδη κατάστημα.

Ἀφίκοντο διὰ τοῦ Συμβατικοῦ ὅτε κ. Γυμνασιάρχης καὶ οἱ ἀποδημήσαντες διὰ τὰς θερινὰς παύσεις κ. κ. Καθηγηταί.

Αἱ ἐγγραφαί, αἱ κατατακτήριοι ἐξετάσεις καὶ αἱ ἐπανεξετάσεις γίνονται κατὰ πρόγραμμα τοιχοκολλημένον ἐπὶ τοῦ Λευκώματος τοῦ Γυμνασίου, διά τε τὸ **Γυμνάσιον** *καὶ τὴν* **Ἐμπορικὴν Σχολήν.**

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ οἱ περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Πρωτοκολλητῶν μεταρρυθμισθέντες δικαστικοὶ κανονισμοὶ ὡς πρὸς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 δι' ὧν ἀφορῶνται οὗτοι σπουδαῖον μέρος τῶν προσόδων αὐτῶν, περιερχομένων εἰς τὸ Κυβερνητ. Ταμεῖον, ἀντὶ ἀσημάντου αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν.

Ἐδημοσιεύθησαν ἐπικυρωθέντα τὰ ἑπόμενα ὑδροσχέδια νόμου ἰσχὺν ἔχοντα ἐφεξῆς:

1) Ἀνατύπωσις τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων.
2) Συμπληρωματικὸς τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως Νόμου.
3) Πλαίσιον τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως συμπληρωματικοῦ Νόμου.
4) Τροποποίησις τοῦ περὶ μεταγραφῆς Νόμου.
5) Τροποποίησις τοῦ περὶ Δημοτ. Συμβουλίου Νόμου.
6) Τροποποίησις τοῦ περὶ Δικηγόρων Νόμου.
7) Τροποποίησις τοῦ περὶ Δημοτ. Συμβουλίου Νόμου.

Ἀμοιβὴ £50

Προκηρύσσεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀμοιβὴ £50 εἰς πάντα ὅστις θὰ παρείχε πρώτος τοιαύτην πληροφορίαν ἥτις θὰ ἦγεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν, σύλληψιν καὶ κατάδικην τοῦ ἀγνώστου φονέως ἢ φονέων τοῦ ἐκ Λάρνακος τῆς Λαπήθου ἀγωγιάτου Ἰβραὶμ Μουστοφᾶ φονευσάντος τῇ 30ῇ Αὐγούστου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ὁ ἄριστος νέος καὶ δραστήριος παρ' ἡμῖν ἔμπορος κ. **Εὐριπ. Μ Θεοχαρίδης** διὰ τοῦ Συμβατικοῦ ἀνεχώρησεν εἰς Πάφον ἵνα εὐλογηθῶσιν οἱ ἀρραβῶνες του μετὰ τῆς συμπαθεστάτης καὶ ἀρίστα μεμορφωμένης δεσποινίδος **Τερψιχώρης** τριτοτόκου θυγατρὸς τοῦ ἐλλογίμου Σχολάρχου κ. **Τηλ. Καλλονᾶ.**

Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1914

(Ἔτος 14ον).

Ἡ καθ' ἅπασαν τὴν Κύπρον ἀντιπροσωπεία αὐτοῦ, ἀνετέθη εἰς τὸν ἐν Ἀμμοχώστῳ κ. **Γ. Β. Πέλλαν.**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΑΡΑΘΑΣΗΣ

ΕΝ ΠΕΔΟΥΛΑ

Ἡ Σχολὴ αὕτη διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος Κυρηνείας προεδρεύει τῆς Ἐφορευτικῆς αὐτῆς Ἐπιτροπείας.

Τμήματα Ἐμπορικὸν καὶ Γεωπονικόν.

Δεκαπενταετεῖς γυμνασιακαὶ ἐθνικὴ καὶ ὀρθόδοξος χριστιανική.

Πρωτεύουσα γλῶσσα ἡ Ἑλληνική, ἀλλὰ καὶ πρακτικὴ προφορικὴ καὶ γραπτὴ διδασκαλία ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς.

Διδάσκαλοι διωρίσθησαν κατάλληλοι, τρεῖς ἐτήσια Ἕλληνες.

Δίδακτρα

διὰ τὸν Πεδουλᾶν £3. 0. 0
διὰ τὰ ἄλλα χωρία ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Μαραθάσης » 2. 0. 0

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχίζουν ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου.

Πᾶσα φροντὶς παρέχεται ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς διὰ τὴν κατάλληλον διμονὴν τῶν προσερχομένων μαθητῶν.

Ζητήσατε Κανονισμόν.

(ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ).

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλω πρὸς ὑμᾶς ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 8)21 Σεπτεμβρίου καὶ ὥραν 3ην μ. μ. θὰ εὐλογηθῶσιν ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Φανερωμένης οἰκίᾳ τῆς μελλονύφου οἱ Γάμοι μου μετὰ τῆς Δεσποσύνης

ΑΘΗΝΑΣ Χ ΓΑΒΡΙΗΛ

Καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως παραστῆτε μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου

ΧΡΙΣΤΟΔ. ΠΑΠΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(Οἱ Νεόνυμφοι ἀφοῦ δεχθῶσι τὰς συγχαριτήριους ἐπισκέψεις θὰ ἀναχωρήσωσιν αὐθημερὸν εἰς Λάρνακα.

Ἡ παροῦσα ἐπέχει τόπον καὶ ἰδιαιτέρας προσκλήσεως.)

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Διὰ τὴν Ἑλλάδα, Βουλγαρίαν καὶ Ρωμουνίαν.

Ἐκ τοῦ ἐν Λάρνακι Πρακτορείου τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλ. Ἑταιρείας Π. Πανταλέων ἐλάβομεν τὴν ἑπομένην

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΝ

«Τὸ ταχύπλουν καὶ ἠλεκτροφώτιστον ἀτμόπλοιον **«Βυζάντιον»** τῆς Ἑταιρείας Π. Πανταλέων ἀναχωρήσει ἐκ Λάρνακος καὶ Λεμεσοῦ τὴν προσεχῆ Τετάρτην 11)24 τρέχοντος διὰ Πειραιὰ κατ' εὐθείαν, δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλλάδος καὶ διὰ τὰς ψήσους, διὰ μετοφορτώσεως δὲ ἐκ Πειραιῶς δι' ὅλους τοὺς λιμένας Τουρκίας Βουλγαρίας καὶ Ρωμουνίας.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἐν Λεμεσῷ κ κ. Π. Ν. Χατζηϊωάννου καὶ Χ. Μ. Τσεριώτην καὶ πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι κ. Α. Ν. Γραμμενόπουλον καὶ πρὸς τοὺς ἐν Βαρωσίοις κ. κ. Π. Ἰωάννου καὶ Σία.

Λάρνακι τῇ 4)17 Σβρίου 1913.

(ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Ἑταιρείας Π. Πανταλέων ἀναχωρεῖ ἐκ Λιμένος τὴν ἑσπέραν τῆς Τετάρτης τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος διὰ τοὺς ἀκολούθους Λιμένας: Πειραιᾶ, Χίον, Μυτιλήνην, Θεσσαλονίκην, Κυβάλλαν, Λεβεγαίς, Βουλγαρίαν καὶ Ρουμανίαν.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας δι' ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας παρὰ τῷ Πρακτορείῳ Λευκωσίας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 6)19 19.3.

Γεώργιος Μ. Τσεριώτης
Πράκτωρ Λευκωσίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δηλοῦται πρὸς κοινὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς εἶναι δεκτοὶ ὡς οἰκότροφοι καὶ οἱ μαθηταὶ οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ ἄλλα Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια Λευκωσίας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 20 Αὐγ. 1913.

(ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΣΑΒΒΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ

Μόνον ἐν αὐτῷ εὑρίσκονται τὰ γνήσια διδακτικὰ βιβλία «τοῦ Κράτους» διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, Σχολαρχεῖα καὶ Γυμνάσια.

Ἐπίσης ἐφθασαν καὶ σειραὶ ἐκλεκτῶν διδακτικῶν βιβλίων διὰ τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα ἐγκεκριμένων ὑπὸ δοκίμων συγγραφέων.

Διατελῶ Πρόθυμος
Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

—Τὰ λάφυρα τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου.

—Παράρτημα τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ Βασιλ. Διατάγματος ἐνεγράφησαν εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ γεν. ἐπιτελείου καὶ τῆς γεν. ἐπιμελητείας τὰ ἑξῆς ποσὰ ἐκ τῶν λαφύρων τοῦ ἐπιτελείου Ἑλληνο—βουλγαρικοῦ πολέμου, ἅτινα λάφυρα ἐκ τροφῶν, πολεμοφοδίων ὅπλων, πλην τῶν χρημάτων, παρεδόθησαν εἰς τὰς ἄνω ἀρχάς.

—Εἰς Δεμὶρ Χισὰρ

800,000 ὀκ. βρύζα, 325,000 ὀκ. ὄρυζα 325 000 ἄλευρα, 105,000 ἅλας, 154,000 πίτυρα, 20,500 κριθή, 15, 000 σῖτος, 9,500 ἀραβόσιτος, 2,800 φασόλια, 1,050 πιπέρι, 50 σάκοι πέταλα χαλύβδινα, 15,000 σάκ. κενοί, 70 κλινάμαξαι, 1250 κιβώτια ζάκχαρις, 250 κιβώτια ταί, 80 κιβ. τυρί Ὀλλανδίας, 12,500 ζεύγη ὑποδημάτων, 15,000 ὀκ. βούτυρον, 240 μεγάλαι σκηναὶ νοσοκομείων.

—Εἰς Δοϊράνην.

150,000 ὀκ. ἄλευρα, 13,000 τυρί, 300,000 ὀκ. ὄρυζα, 30,000 ὀκ. φασόλια 410,000 ὀκ. γαλέττα, 360,000 ὀκ. ζάκχαρις, 85,000 ὀκ. καφέ, 60 μερίδες κονσέρβαις, 50 σάκ. λαρδί, 25 κιβ. μεγάλα ταί, 300,000 ὀκ. σῖτος, 360,000 ὀκ. βρώμη, 30,000 ὀκ. πίτυρα, 360,000 ὀκ. σανὸς, 120,000 ὀκ. ἅλας, 65,000 ὀκ. βούτυρον, 8,000 ὀκ. μπισκότα.

—Εἰς Σέρρας.

4,500,000 φρ. διάφορ. τροφαί, 320, 000 φρ. κεντρικὴ βουλγαρικὴ φαρμακαποθήκη, 8,000,000 φρ. πολεμοφόδια, καὶ ἐξαρτήσεις ἱματισμοῦ.

—Εἰς Σαριγκιὸλ

800,000 ὀρ. τροφαί, 1,200,000 πολεμοφόδια, 80,000 ἱματισμὸς, 35,000 ἐξαρτήσεις.

—Εἰς Στρούμιτσαν

1,150,000 ὀρ. τροφαί, 250,000 πολεμοφόδια, 10,000 ἐξαρτήσεις, 65,000 εἰς χρῆμα (ἀργυρᾶ νομίσματα νίκελ).

—Εἰς Πετρίτσιον

180,000 ὀρ. διάφ τροφαί, 95,000 ὀρ. πολεμοφόδια, 15,000 χρῆμα νίκελ.

—Εἰς Καβάλλαν

80,000 ὀρ. τραπεζογραμμάτια, 5,000 ὀρ. νίκελ, 100,000 τροφαί, 3,500 ὅπλα μάουζερ καινουργῆ.

—Εἰς δράμαν, Ξάνθην καὶ Δεμὶρ Καποῦ

9,500,000 ὀρ. τροφὰς, χρῆμα καὶ πολεμοφόδια.

—Τηλεβόλα, ὅπλα καὶ λοιπὰ

108 τηλεβόλα νέου συστήματος Ma rtin 53 τηλεβόλα παλαιοῦ συστήματος Κρούπ, 12 τηλεβόλα τελειοτάτου συστήματος Βηθλεὲμ ἐξ Ἀμερικῆς.

Ἐν ὅλῳ τηλεβόλα 173.

45,000 ὅπλα μάουζερ, 4900 ὅπλα μαρτίνι, 18000 ὅπλα μάνλιχερ μὲ θήκην ὅπλα βουλγαρ. στρατοῦ, 3000 ὅπλα μαρτίνι (τουρ. λάφυρα) 10050 ὅπλα μάνλιχερ ἄνευ θήκης, ὅπλα βουλγαρ. στρατοῦ.

Ἐν ὅλῳ ὅπλα 88,950.

3,000 ἵπποι ἐπιτάξεως 2,000 ἵπποι ἱππικοῦ, 800 ἵπποι πυροβολικοῦ, 85000 τράγους καὶ ἀρνία, 4,000 βόας, 800 βουβάλια βουλγαρικῆς ἐφοδιοπομπῆς.

Ὑπουργὸς στρατιωτικῶν
Ρακτιβὰν

—Λάφυρα καὶ εἰς χρυσὸν.

Εἴτε ἐξ ἀμαθείας καὶ ἀνικανότητος τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν των, εἴτε διότι ἀδιακόπως ἠσχολοῦντο οἱ Βούλγαροι ἐν Δράμᾳ, Σέρραις καὶ Καβάλλᾳ εἰς τὴν διαρπαγὴν, ἐλησμόνησαν νὰ εἰσπράξωσιν ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Τράπεζαν περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας λιρῶν τουρκικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐν τούτοις ἀνῆκον εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὡς λάφυρον πολέμου διότι ἦσαν καταθέσεις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἀγρυπνος καὶ ἑτοιμοτάτη εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Διεύθυνσις τῶν Οἰκονομικῶν Μακεδονίας ταχέως ἐμυρίσθη, ὅτ. τὰ χρήματα ταῦτα εὑρίσκοντο εἰς τὴν εἰρημένην Τράπεζαν καὶ ἔσπευσε νὰ ἐπιβάλῃ κανάσχεσιν ἐπ' αὐτῶν, ὡς λαφύρων ἀνηκόντων τώρα πλέον εἰς τὴν ἀγαπητήν μας Ἑλλάδα. Καὶ μάλιστα εἰσέπραξεν ἕως τώρα ἡ Διεύθυνσις τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τὰς 16,000 τουρκικὰς λίρας καὶ τὰς ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ μας.

—Ἡ Εἰρήνη.

Ἀθῆναι, 16.— Ἡ Τουρκία, ἐξαιρέσει δευτερευουσῶν τινων λεπτομερειῶν ἀπεδέχθη τὰς Ἑλληνικὰς προτάσεις διὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης.

Ὁ Ρεσὴδ βέης ἀνεχώρησεν ἐκ Κων)πόλεως ἐρχόμενος ἐνταῦθα πρὸς ὑπογραφὴν τῆς σχετικῆς συμβάσεως.

—Ἡ ἀπάντησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ἰδοὺ πῶς ἔχει ἐπὶ λέξει ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἑλλήνος πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ἐρώτησιν τῆς «Ματέν»:

«Ἀδίκως ἡ ἐν Γαλλίᾳ δημοσία γνώμη συγκινεῖται ἐκ τῶν ἐκφωνηθέντων ἐν Βερολίνῳ λόγων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

«Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐγένετο αὐτόθι ἐκ μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἀντικείμενον ὑψίστης στρατιωτικῆς διακρίσεως. Ἐκφράζων δὲ τὰς εὐχαριστίας του, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Α. Μεγαλειότης, οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν ἢ νὰ ἀποτίσῃ ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Βερολίνου, ἔνθα ἡ Α. Μ. καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐπιτελείου του εἶχον γείνει δεκτοὶ πρὸς τελειοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν μορφώσεως.

«Τοιαύτη ἐκδήλωσις εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀπονειμηθεισῶν τιμῶν ἐν Βερολίνῳ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπισκιάσῃ τὸ ἔργον, ὅπερ τοσοῦτον ἐπωφελῶς ἐπετέλεσεν ἡ Γαλλικὴ ἀποστολὴ ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ἔργον τοῦτο οὐδεὶς διενοήθη νὰ μειώσῃ οὐδὲ νὰ παραγνωρίσῃ. Τὸ αἴσθημα τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης, διὰ τὴν πεφωτισμένην συνδρομὴν καὶ τὰς πραγματικωτάτας ὑπηρεσίας τὰς ἀποδοθείσας ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὴν χώραν, τόσον κατὰ τὸ βραχὺ προκατκρκτικὸν διάστημα πρὸ τοῦ πολέμου, ὅσον καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, δὲν παύει νὰ εὑρίσκῃ ἀδιαλείπτως παρὰ τῇ δημοσίᾳ ἐν Ἑλλάδι γνώμῃ τὴν κολακευτικωτέραν καὶ εὐγλωττοτέραν ἔκφρασιν.

«Τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος ἄλλως τε δὲν λησμονεῖ ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἐκ τῶν δημιουργῶν τῆς ἀνεξαρτησίας του καὶ μέχρι τῆς χθὲς ἔτι εὗρεν ἐν αὐτῇ πιστὸν καὶ ἀνιδιοτελῆ προασπιστὴν τῶν παραγνωριζομένων ἐθνικῶν του δικαίων.

«Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται δικαιότατα εὐγνωμοσύνην ἥτις δὲν δύναται νὰ διαψευσθῇ. Εἶνε δ' ἄλλως πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀνανέωσις τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς θὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ὑπὸ τοσοῦτον εὐτυχεῖς οἰωνοὺς ἀνοργάνωσιν.»

— Ἵδρυσις Προξενείων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως Προξενείων εἰς ἄλλα τὰ μεγάλα κέντρα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀνατολῆς μὲ τὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν ὅπως παρακολουθοῦν τὴν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν κίνησιν καὶ ἀποστέλλουν ἐκθέσεις σχετικὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

—Διὰ τὸ Δρήδνωτ

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Μάτθιου ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀμερικανῶν ἐργοστασίων Μπέτλεμ ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀρξαμένης ἤδη κατασκευῆς τῶν τηλεβόλων, τῶν πύργων καὶ τοῦ θώρακος δτρήτνωτ, ὅπερ παρηγγέλθη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ναυπηγεῖα Βοῦλκαν.

Ἐπίσης ἀφικνεῖται κατ' αὐτὰς ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυπηγείου Βοῦλκαν κ. Φλὸρ μετὰ τριῶν μηχανικῶν.

Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν κατηρτίσθησαν ἤδη αἱ δύο ἀποστολαὶ αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ἐπιστατήσουν ἐν Ἀμβούργῳ καὶ Μπέτλεεμ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ντρήδνωτ καὶ τῶν πυροβόλων του. Αἱ ἀποστολαὶ ἀναχωροῦν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀποτελεῖται δὲ ἡ πρώτη ὑπὸ τῶν ὑποπλοιάρχων κ. κ. Ἀγγελίδου Θεοδωρακοπούλου, Διάμπεη, Ρουσὲν, Ζαλοκώστα καὶ Τριδγέττα.

Ἡ δευτέρα θὰ μεταβῇ κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ μηχανουργεῖα τοῦ Μπέτλεεμ ὅπως ἐπιθεωρήσῃ τὴν κατασκευὴν τῶν πυροβόλων, θώρακος κτλ. ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὸ Ἀμβούργον ὅπως ἐπικαταστήσῃ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ δτρήδνωτ τοποθέτησιν αὐτῶν.

—Τὰ νέα νομίσματα.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ε. Βενιζέλος συνειργάσθη μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ σχετικῶς πρὸς τὰ νέα ἑλληνικὰ νομίσματα, ἅτινα θὰ κοποῦν.

Ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως τῶν χρυσῶν νομισμάτων ἀπεφασίσθη ὅπως εἰκονίζεται προτομὴ τοῦ Βασιλέως ἐστεφανωμένου, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας στέμμα. Ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων εἰς τὴν μίαν ὄψιν θὰ εἰκονίζεται Βασιλικὴ προτομὴ, εἰς τὴν ἄλλην δὲ παράστασις, ἡ ὁποία δὲν καθωρίσθη ἀκόμη.

—Βούλγαρος ἀναιρῶν Βουλγάρους.

Τὸ Βουλγαρικὸν Τηλεγραφικὸν Πρακτορεῖον εἶχε τελευταῖως ἐξαπολύσει πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ἓν ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου κατηγόρει τοὺς Ἕλληνας ὅτι ἐφυλάκισαν ἀθρόους Βουλάρους τοὺς ὁποίους ἀπέλυσαν κατόπιν διὰ καταβολῆς λύτρων, ὅτι ἐξέβλασαν ἄλλους νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ ὅτι ἄλλους Βουλγάρους ἐμπόρους φυλακισθέντας καὶ ἀπολυθέντας κατόπιν τῇ μεσολαβήσει ξένων τινων Δυνάμεων τοὺς ἐξηφάνισαν μυστηριωδῶς.

Εἰς τὰς ψευδολογίας ταύτας ἀπαντᾷ ὁ τέως Διευθυντὴς τῆς Βουλγαρικῆς Σχολῆς Βόδενῶν Ἀποστολῶφ διὰ μακρᾶς ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Μακεδονία». Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὁ Ἀποστολῶφ βεβαιοῖ ὅτι εὑρισκόμενος καὶ αὐτὸς μεταξὺ τῶν 30 Βουλγάρων τῶν Βοδενῶν οἵτινες εἶχον προφυλακισθῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀντελήφθη ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἐφέροντο εὐγενῶς πρὸς αὐτοὺς χωρὶς οὐδένα νὰ θίξουν.

Αἱ περιπτώσεις μάλιστα τῶν Ἑλλήνων ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε νὰ συστήσουν εἰς τοὺς Βουλγάρους ὑποδίκους νὰ μὴ πληρώσουν δικηγόρους ὑπερασπίσεως, διότι ἡ ὑπόθεσίς των δὲν ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν δικηγόρων.

Ρώμη, 14.— Αἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ παρέδωκαν ἐπισήμως ε

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Πλήρη τὰ κείμενα τῆς προσφωνήσεως τοῦ Καΐζερ καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κωνσταντίνου ἀναλαμβάνοντες τὴν στρατηχικὴν ῥάβδον ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ο ΚΑΪΖΕΡ

«Εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας τὸ «καλῶς ὡρίσατε» εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ἐκφράζω τὴν ἄπειρον χαράν μου, διότι ἠδυνήθην νὰ ἐγχειρίσω ὁ ἴδιος, παρουσίᾳ τῶν στρατηγῶν μου, οἵτινες ἀντιπροσωπεύουν τὸν στρατόν μου τὴν ῥάβδον τοῦ ἀρχιστρατάγου τὴν ὁποίαν, ἐκερδίσατε ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ηὐδόκησε κατὰ καὶ μετὰ τὸν πόλεμον νὰ διαδηλώσῃ ἐπανειλημμένως δημοσίᾳ, ὅτι αἱ μεγάλαι ἐπιτυχίαι τὰς ὁποίας κατήγαγε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὀφείλονται: ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων πάντοτε ἑτοίμων νὰ θυσιασθῶσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν Γερμανικὴν στρατιωτικὴν ἀγωγήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης, καθὼς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐπιτελείου Σας ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Βερολίνου, τὴν ὁποίαν ἐφηρμόσατε κατόπιν ἐν τῷ πολέμῳ.

Ὁ στρατός μου αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν κρίσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐξέφερεν ἡ Ὑ. Μεγαλειότης, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γιγνομένην παρ' ἡμῖν στρατιωτικὴν ἐργασίαν καὶ ἥτις ἀποδεικνύει κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀμφισβήτησιν, ὅτι ἡ Γερμανικὴ τακτικὴ καλῶς ἐφαρμοζομένη ἐξασφαλίζει πάντοτε τὴν νίκην.

Ἂς εὐδοκήσῃ ἡ Ὑ. Μ. ν' ἀποδεχθῇ σήμερον ἐκ τῶν χειρῶν μου τὴν ῥάβδον τοῦ στρατάρχου.»

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Μετὰ τὸ τέλος τῆς προσφωνήσεως τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀπήντησε:

—Μὲ καρδίαν πλήρη συγκινήσεως ἐκφράζω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν μεγάλην τιμήν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐκαμεν, ἀπονείμασα εἰς ἐμὲ τὴν ῥάβδον τοῦ Στρατάρχου.

Ἔπειτα ὁ Βασιλεὺς στρεφόμενος πρὸς τοὺς στρατηγοὺς εἶπε:

—Δὲν διστάζω νὰ διακηρύξω μίαν ἔτι φορὰν ὑψηλοφώνως καὶ δημοσίᾳ ὅτι αἱ νίκαι μας ὀφείλονται ἐν πρώτοις εἰς τὴν ἀδάμαστον ἀνδρείαν τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν Μου καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πολεμικῆς τέχνης καὶ τῆς τακτικῆς τὴν ὁποίαν ἐγὼ καὶ οἱ ἀξιωματικοί μου ἀπεκτήσαμεν ἐν Βερολίνῳ εἰς τὸ ἀγαπητὸν τοῦτο δεύτερον σύνταγμα τῆς φρουρᾶς, εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν καὶ μὲ τὰς σχέσεις μας πρὸς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Πρωσσικοῦ Στρατοῦ.

Εὐχαριστῶ τὴν Α Μ. τὸν ἀείμνηστον μέγαν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον τὸν Α' ὅστις ηὐδόκησε νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ κατὰ τὸ διάστημα πολυτίμων μηνῶν, ὅπως δυνηθῶ νὰ ἀποκτήσω ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῇ στρατιωτικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Πρωσσίας τὰς στρατιωτικὰς γνώσεις, αἵτινες μοὶ ἔδοσαν ἀργότερον κατὰ τὸν πόλεμον τόσον λαμπρὰς ἐπιτυχίας.»

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 Αὐγούστου.—Αἱ ἐφημερίδες ἐκφραζουν ποιάν τινα ἔκπληξιν διὰ τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὡς πρὸς τὴν Γερμανικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὑπενθυμίζουν τὰς προηγουμένας φιλογαλλικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μερικαὶ ἐφημερίδες ἀποδίδουν τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως, τῶν ὁποίων ἰδιαιτέρως; ἐξαίρουν τὸν τυπικὸν χαρακτῆρα, εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ βασιλέως νὰ κερδίσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Γερμανίας διὰ τὸ ζήτημα τῶν νήσων καὶ τῆς Ἠπείρου.

Αἱ ἐφημερίδες καταλήγουν γενικῶς ἐλπίζουσαι ὅτι ἡ προσεχὴς ἐπίσκεψις τοῦ βασιλέως εἰς Παρισίους θὰ ἐξαλείψῃ τὴν δυσαρεστον εντυπωσιν, ἣν ἄλλως τε δὲν πρέπει καὶ νὰ μεγαλοποιῶμεν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» λεγει ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος φιλία δὲν χαλαροῦται ἀπὸ ἕνα μικροεπεισόδιον.

Νὰ ἀνακληθῇ ὁ Ἔντοῦ.

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα, αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς θλιβερᾶς ἐκπλήξεως των διὰ τοὺς λόγους τοῦ Βασίλεως Κωνσταντίνου.

Τινὲς ἐκφράζουν τὴν ἰδέαν ἀνακλήσεως τοῦ στρατηγοῦ Ἔντοῦ συνιστῶσαι εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ παύσῃ παρέχουσα τὴν ὑποστήριξίν της εἰς τὸ ζήτημα τῶν νήσων.

«Ὁ Φιγαρὼ» ὅμως παρατηρεῖ ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠδύνατο ν' ἀπαντήσῃ διαφοροτρόπως εἰς τὸν Κάϊζερ.

Ἡ πλειονότης τῶν ἐφημερίδων ἐλπίζει ὅτι τὸ ἐπεισόδιον προσεχῶς θὰ ἐξαλειφθῇ.

Ἡμιεπίσημοι κρίσεις.

Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὁ ἡμιεπίσημος «Χρόνος» τονίζει τὸν συμβατικὸν καὶ ἐθιμοτυπικὸν χαρακτῆρα τῶν μεταξὺ Ἡγεμόνων διαμειβομένων λόγων.

«Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὑπέστη, καθὼς καὶ ἄλλοι φίλοι τῆς Γαλλίας ἡγεμόνες, τὴν γοητείαν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ σκεφθῇ προφανῶς ν' ἀπαρνηθῇ τὸν στρατηγὸν Ἔντοῦ, τῆς ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς τοῦ ὁποίου εἶχε ζητήσει παράτασιν. Πλὴν τούτου δὲ ἠθέλησε νὰ προσεταιρισθῇ καὶ τὴν Γερμανίαν εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἠπείρου ἀγῶνα.

«Ἐξαίρων τὰ ἀκαταμάχητα προτερήματα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπέδωκεν ἀμέσως τιμὴν εἰς τοὺς Γάλλους ἀξιωματικοὺς οἱ ὁποῖοι ἀναδιοργανοῦντες αὐτὸν τοῦ παρέχουν τὴν δύνάμιν νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπωφελῶς τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀντοχήν του.

Ὁ ἕλλην βασιλεὺς προέβη εἰς τὰς δηλώσεις του ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς ὑποδοχῆς, ἥτις τῷ ἐγένετο καὶ παρουσίᾳ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐξ αἰσθήματος εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ ὑποστήριξιν τῆς Γερμανίας, ἧς ἡ ἐν Λονδίνῳ πολιτικὴ ἦτο διάφορος, χωρὶς ὅμως—κολακευόμεθα τὸ πιστεύσωμεν—νὰ λησμονῇ διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴν καὶ ἐπικερδῆ συνδρομὴν τῆς Γαλλίας.

«Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως του, ἄλλως τε ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἀναγγείλει ἐπίσκεψίν του εἰς Παρισίους τὴν πρόθεσίν του δὲ ταύτην ἐπεβεβαίωσε καὶ χθὲς ἀκμὴν προκειμένου ὅθεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ φιλοξενηθῇ ἐν Γαλλίᾳ, δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ σκεφθῇ νὰ τὴν ψυχράνῃ. Καὶ εὐχόμεθα τὸ μέχρι Παρισίων ταξείδιόν του νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐκ τῶν ἐν Βερολίνῳ δηλώσεων παραχθείσης ἐντυπώσεως.»

Ἰταλικαὶ κρίσεις.

Ρώμη, 28 Αὐγούστου.—Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δὲν ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τοὺς ἐν Βερολίνῳ ἀνταλλαγέντας λόγους.

Διατείνονται ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εὐνοοῦν τὴν πολιτικὴν τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ ἐπαινοῦν τὴν δεξιότητα τοῦ Κάϊζερ. Ἀναγνωρίζουσιν ὅμως ὅτι τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ Κάϊζερ χάνει τὴν σημασίαν του, καθόσον εἶνε γνωσταὶ αἱ διαθέσεις τῆς Γερμανικῆς διπλωματίας.

Γερμανικαὶ κρίσεις.

Βερολῖνον, 28 Αὐγούστου.—Ὁ Τύπος ἐκφράζει τὴν χαράν του διὰ τοὺς ἐπαίνους τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὑπὲρ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ.

Ἡ «Βερολινάία Ἐφημερὶς» διαβλέπει δεῖγμα ἐν αὐτῷ τῆς κοινότητος τῶν βλεψεων Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας.

Κατ' ἄλλα τηλεγραφήματα αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες διαβλέπουν εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ἄρνησιν ἀπὸ μέρους Αὐτοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν παρασχεθεισῶν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς.

Αἱ ἐφημερίδες πιστοποιοῦν τὴν ἀπογοήτευσιν, ἥτις παρήχθη ἐν Γαλλίᾳ ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ὁ Αὐστριακὸς τύπος.

Βιέννη, 28 Αὐγούστου.—Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» γράφει, ὅτι ἡ προσφώνησις τοῦ Γουλιέμου πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς τὰς κατηγορίας τῶν Γάλλων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπίδρασιν τῆς Γαλλικῆς τακτικῆς διὰ τὸν πρὸς τὴν Τουρκίαν πόλεμον.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤ. ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Τὰ νότια σύνορα τῆς Ἀλβανίας.— Αἱ νῆσοι.

Ἡ Ρωμαϊκὴ «Τριμποῦνα» ἔγραψε τὰς ἑπομένας πληροφορίας περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρεσβευτικῆς ἐν Λονδίνῳ Συνδιασκέψεως περὶ τῶν νοτίων συνόρων τῆς Ἀλβανίας καὶ περὶ τῶν νήσων, χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχωσιν ἀπολυτον αὐθεντίαν.

«Ὁ καθορισμὸς τῶν νοτίων συνόρων τῆς Ἀλβανίας ὑπῆξεν ἐν τῶν δυσχερεστέρων πρὸς συζήτησιν ζητημάτων τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου. Ἐνεγράφη πρὸς συζήτησιν ἀπὸ τῶν πρώτων συνεδριάσεων ἀλλὰ δὲν συνεζητήθη ἢ κατὰ τὴν τελευταίαν μόλις συνεδρίασιν. Αἱ δύο προτάσεις, ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Ἀλβανική, πρὸς χάραξιν τῶν συνόρων εὗρον ἀμέσως ὑποστηρικτὰς ἑκάστη ἐν τῇ Συνδιασκέψει τοῦ Λονδίνου ἀλλ' ἦσαν τόσον ἀντίθετοι ὥστε ἡ λύσις τοῦ ζητήματος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἔφαινε εὐχερής. Ἡ Ἑλληνικὴ πρότασις, ἣν εὐθὺς ἀμέσως ὑπεστήριξεν ὁ ἐν τῇ Συνδιασκέψει πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, ἐζήτει ὅπως ἡ Ἑλλὰς κρατήσῃ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἀλβανίας τὰ μέρη τὰ ὁποῖα κατέλαβε πρὸς βορρᾶν τοῦ στενοῦ τῆς Κερκύρας κατὰ τὸν πόλεμον. Διὰ τῆς ἀλβανικῆς προτάσεως ἐζητοῦντο τὰ μέχρι τοῦ μέσου τοῦ στενοῦ τῆς Κερκύρας μέρη. Τὴν Ἀλβανικὴν πρότασιν ὑπεστήριξεν ἡ Ἰταλία, διότι ἐκ τῆς τύχης τοῦ στενοῦ τῆς Κερκύρας ἐξαρτᾶται ἡ ἀσφάλεια αὐτῆς εἰς τὸ Ἀδριατικόν.

Αἱ νῆσοι.

Κατὰ τὰς τελευταίας, ἡμέρας τῆς πρεσβευτικῆς Συνδιασκέψεως προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα τῶν νήσων, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γολλίας Καμπὼν ὑπεστήριξεν ὅτι τὸ ζήτημα τῶν νοτίων συνόρων τῆς Ἀλβανίας πρέπει νὰ σχετισθῇ πρὸς τὸ ζήτημα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦτο ὅπως ἐπιτύχῃ, ὡς εἶπε, πᾶσαν δυνατὴν συγκατάβασιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ὁ Ἰταλὸς παρετήρησεν ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τῶν δύο ζητημάτων καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ γίνεται λόγος περὶ τῶν Δώδεκα νήσων τοῦ Αἰγαίου τῶν κατεχομένων παρὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἔχει κανονισθῇ ἐκ τῆς συνθήκης μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Τουρκίας. Τὴν 8ην Αὐγούστου, ὅτε ἡ Συνδιάσκεψις συνῆλθε, ἐκ νέου, ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γαλλία δέχεται τὴν παρὰ τῆς Ἰταλίας προτεινομένην γραμμὴν τῶν νοτίων Ἀλβανικῶν συνόρων Φτελιᾶς—Κορυτσᾶ. ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ Ἰταλία ἀναθέσῃ εἰς τὰς Δυνάμεις νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῆς τύχης τῶν Δώδεκα νήσων.

Ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἐπέμεινεν ὅτι ἡ τύχη τῶν νήσων καθορισθῇ διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης. Τὸ ζήτημα τῶν νήσων δὲν ἐτέθη οὕτω ἐπὶ τάπητος, ὅταν δὲ ἀποδοθοῦν ἐν καιρῷ εἰς τὴν Τουρκίαν, αἱ Δυνάμεις δύνανται νὰ συζητήσουν ἐπὶ τῆς τύχης των. Εἰς τὴν συζήτησιν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ Ἰταλία, ἐλευθέρα πάσης ὑποχρεώσεως καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας

Αἱ δυσχέρειαι τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ Συνδιάσκεψις ἐτερμάτισε τὰς ἐργασίας μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἰταλικῆς προτάσεως. Ἡ Ἑλληνο-αλβανικὴ γραμμὴ καθωρίσθη γενικῶς ἀπὸ Φτελιᾶς εἰς Κορυτσᾶν.

Τὴν γενικὴν ταύτην γραμμὴν θὰ καθορίσῃ ἤδη ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πιστεύομεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς θὰ εἶνε δυσχερὲς διότι ἡ Ἑλλὰς ἐπιμένει ὅπως κρατήσῃ τὴν Κορυτσᾶν θέλει δὲ ὅπως ἡ προθετικὴ γραμμὴ χαραχθῇ οὕτως ὥστε ἡ πόλις τοῦ Ἀργυροκάστρου ἡ κατεχομένη παρὰ τῶν Ἑλλήνων, περιληφθῇ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΡΕΟΥΤΕΡ

Αἱ Τουρκοβουλγαρικαὶ Διαπραγματεύσεις.

Λονδῖνον 5)18 Σεπτεμβρίου.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ τῆς χθὲς συνεδρία τῶν ἀντιπροσώπων Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας κυρίως ἀφεώρα τὴν κατοχὴν τοῦ Διδυμοτείχου. Ὅταν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπέλθῃ συμφωνία, οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ ἐξετάσουσι τὴν ἐρώτησιν τῶν συνόρων, ἥτις καθωρίσθη ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν πραγματογνωμόνων ὡς ἀκολούθως: Ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου ἀκολουθεῖ τὸν ῥοῦν τοῦ Ἕβρου στρεφομένη δυτικῶς ἵνα περιλάβῃ τὸ Διδυμότειχον, εἶτα δὲ βορείως διὰ Σαμάνα καὶ Χαδίκιοϊ, μεθ' ὃ στρέφεται ἀνατολικῶς, νοτίως τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ καὶ διέρχεται βορείως τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν καταλήγουσα εἰς Ἅγιον Στέφανον ἐν τῇ Μαύρῃ θαλάσσῃ πιστεύεται ὅτι ἡ συμφωνία θὰ ἀνανεχθῇ εἰς τὸ συνέδριον τῆς Χάγης.

—Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὑπὲρ τῆς Γαλλίας.

Λονδῖνον 6)14 Σβρίου. Τὸ Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὅστις νῦν εὑρίσκεται ἐν Ἡστβουρν (τῆς Ἀγγλίας) ἐξέφρασεν εἰς μέλος τῆς συνοδείας του τὴν χαράν του ὅτι μεταβαίνει εἰς Γαλλίαν, ἵνα ἐντελῶς διαλύσῃ πᾶσαν τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας παρεξήγησιν. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης προσέθηκεν ὅτι εἶνε εὐτυχὴς ὅτι παρέχεται εἰς Αὐτὸν ἡ εὐκαιρία αὕτη διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματά του πρὸς τὴν Γαλλίαν. τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζει τὰς μεγάλας πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν ὑπηρεσίας.

—Οἱ Ἰταλοὶ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀκόμη.

Ἐκ Ρώμης ἀγγέλλεται ὅτι τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα διοικούμενα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Τορέλλι καταδιώκοντα τοὺς στασιαστὰς ἀπὸ τῆς ἐγκαταλειφθείσης θέσεως Κζοὺρ τῆς κειμένης ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Βεγγάζης καὶ Δέρνας συνεπλάκησαν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς δασώδη χώραν. Κατόπιν κραταιᾶς μάχης ὁ ἐχθρὸς κατεσυνετρίβη τῇ βοηθείᾳ ἐγκαίρως καταφθασάσης ἐπικουρίας. Ὁ στρατηγὸς Τορέλλι ἀπέθανεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς μάχης ὡς ἐπίσης δύο ἀξιωματικοὶ καὶ 18 στρατιῶται, ἐπληγώθησαν δὲ τρεῖς ἀξιωματικοὶ καὶ ἑβδομήκοντα στρατιῶται. Τῶν στασιαστῶν βαρεῖαι ἀπώλειαι συμπεριλαμβανομένων σπουδαίων ἀρχηγῶν.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΕΠ' ΑΙΤΗΣΕΙ

ΑΡΙΘ. 370)1913.

Μεταξὺ

Εὐθυμίας Κωνσταντῆ ἐκ Πατρικίου

Ἐναγούσης,

καὶ

Ἀναστάση Ἀναστάση ἐκ Πατρικίου καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ρωσσίδου διὰ τὴν Ἐνάγουσαν ὅπως τὸ Δικαστήριον διατάξῃ κατὰ τίνα τρόπον ἡ ἐπίδοσις θὰ γένῃ πρὸς τὸν Ἐναγόμενον, ὅστις τυγχάνει ἀγνώστου διαμονῆς ρουσιαπασθείσῃ ὅπως συζητηθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Ρωσσίδου διὰ τὴν Ἐνάγουσαν ἅμα τῇ ἀναγνώσει τῆς ἐνόρκου καταθέσεως τοῦ Λοΐζου Ἀναστάση τὸ Δικαστήριον τοῦτο **Διατάττει** ἵνα ἡ ἐπίδοσις κλητηρίου ἐντάλματος πρὸς τὸν Ἐναγόμενον ἐν τῇ ἄνω ἀγωγῇ γένῃ διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς 2 συνεχῆ φύλλα τῆς Ἑλλ. Ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» ἀντίγραφον κλητηρίου καὶ διατάγματος, καὶ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ πινακίου τοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ θυρῶν τῆς τελευταίας διαμονῆς τῶν ἐναγομένου. Ἐὰν ὁ Ἐναγόμενος ἀπολίπῃ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν 17 Νοεμβρίου 1913, τὴν πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἄνω ἀγωγῆς ὁρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν, πᾶσα περαιτέρω εἰδοποίησις πρὸς αὐτὸν νὰ γένηται διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν πινακίων.

Τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1913.

(ὑπ.) **Α. Βασὴφ**

Δικαστής.

True translation

Th. Sevket

A. R. D. C.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΑΡΙΘ. 370)1913.

Μεταξὺ

Εὐθυμίας Κωνσταντίνου ἐκ Πατρικίου

Ἐναγούσης,

καὶ

Ἀναστάση Ἀναστάση ἐκ Πατρικίου καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Ἐναγομένου.

Τῷ Ἀναστάση Ἀναστάση,

ἐκ Πατρικίου.

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 17 Νοεμβρίου 1913 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 τῆς προμεσημβρίας, ὅτε, ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τῆς ἄνω σημειουμένης Ἐναγούσης, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ἡ ἐνάγουσα δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ἡ ἐνάγουσα διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς ἀξιοῖ παρ' ὑμῶν £17 0.0 διὰ γραμματίου ἐκδό εως 30 Αὐγούστου 1912 καὶ λήξεως 29 Αὐγούστου 1913 ἤν. ἐντόκως πρὸς 12 ο)ο ἀπὸ τῆς λήξεως καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀγωγῆς.

Διὰ τὴν Ἐνάγουσαν

Κυριακὸς Παύλου Ρωσσίδης

Δικηγόρος.

True copy

M. Efthymiades

R. D. C.

Ἐξεδόθη τῇ 30 Αὐγούστου 1913.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΕΠ' ΑΙΤΗΣΕΙ

ΑΡΙΘ. 388)1913.

Μεταξὺ

Δόμνας Χ. Ἀγοιαμέτου ἐκ Βαρωσίων

Ἐναγούσης,

καὶ

1) **Στασῆ Ἀναστάση** πρωτοφειλέτου ἐκ Πατρικίου, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς

2) **Παπαλοΐζου Ἀργυροῦ**

3) **Νικόλα Γεωργάκη** ἀλληλεγγύων ἐγγυητῶν ἐκ Πατρικίου

Ἐναγομένων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ρωσσίδου διὰ τὴν ἐνάγουσαν ὅπως τὸ Δικαστήριον διατάξῃ τίνι τρόπῳ δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις τοῦ Κλητηρίου εἰς τὸν ἐναγόμενον Στασῆν Ἀναστάση ἐκ Πατρικίου, νῦν ἀγνώστου διαμονῆς.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνῶσαν τὴν ἔνορκον κατάθεσιν τοῦ συζύγου τῆς ἐναγούσης **Διατάττει** ἵνα ἡ ἐπίδοσις τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος ἐν τῇ ἄνω ἀγωγῇ πρὸς τὸν ἐναγόμενον Στασῆν Ἀναστάση γίνῃ διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» ἀντιγράφου τῆς κλήσεως καὶ τοῦ Διατάγματος διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας αὐτοῦ κατοικίας καὶ ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἐὰν ὁ ἐναγόμενος Στασῆς Ἀναστάση ἀπολίπῃ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν 17ην Νοεμβρίου 1913, ἡμέραν δοισθεῖσαν πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἄνω ἀνωνῆς, πᾶσα περαιτέρω εἰδοποίησις πρὸς αὐτὸν θὰ δίδεται, τοιχοκολλημένης τῆς τοιαύτης εἰδοποιήσεως ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Τῇ 9η Σεπτεμβρίου 1913.

(ὑπ.) **Α. Βασὴφ**

Δικαστής.

True copy

Th. Sheveket

A. R. D. C.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΑΡΙΘ. 388)1913.

Μεταξὺ

Δόμνας Χ. Ἀγοιαμέτου ἐκ Βαρωσίων

Ἐναγούσης,

καὶ

1) **Στασῆ Ἀναστάση** ἐκ Πατρικίου καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς πρωτοφειλέτου

2) **Παπαλοΐζου Ἀργυροῦ**

3) **Νικόλα Γεωργάκη** ἀλληλεγγύων ἐγγυητῶν ἐκ Πατρικίου

Ἐναγομένων.

Τῷ Στασῇ Ἀναστάση, ἀγνώστου διαμονῆς ἐκ Πατρικίου,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 17ην Νοεμβρίου 1913, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τῆς ἄνω σημειουμένης ἐναγούσης, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ἡ ἐνάγουσα διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς ἀξιοῖ παρ' ὑμῶν £17 0.0 διὰ γραμματίου ἐκδό εως 30 Αὐγούστου 1912 καὶ λήξεως 29 Αὐγούστου 1913 ἤν. ἐντόκως πρὸς 12 ο)ο ἀπὸ τῆς λήξεως καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀγωγῆς.

Διὰ τὴν Ἐνάγουσαν

Κυριακὸς Παύλου Ρωσσίδης

Δικηγόρος.

True copy

M. Efthymiades

R. D. C.

Ἐξεδόθη τῇ 30 Αὐγούστου 1913.

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΜΑΙΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἡ Κυρία **Γεασεμὴ Γιαννακοπούλου**, χήρα ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ, ἐπὶ μακρὸν ἐξασκήσασα εὐδοκίμως ἐν Ἀθήναις τὴν μαιευτικὴν ἐγκαθίσταται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἀπὸ τῆς 1)14 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῆς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ διάφορος οἰκία τῆς κυρίας Ζωῆς Χ. Γ. Ρώσσου κατὰ τὴν ἐνορίαν Τριπιότου πεοιλαμβάνουσα 7 δωμάτια, Μαγειρεῖον, κελλάριον, δύο ταράτσες καὶ πάντα τὰ χρειώδη μετ' αὐλῆς καὶ ποσίμου ὕδατος.